

UNIVERZITA KARLOVA
FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU
KATEDRA SPORTOVNÍCH HER

POROVNÁNÍ SYSTÉMŮ HODNOCENÍ KRASOBRUSLENÍ

THE COMPARISON OF JUDGING SYSTEMS IN FIGURE SKATING

Diplomová práce

Vedoucí práce:

PaedDr. Marie Sedláčková

Zpracovala:

Dina Babická

Praha, září 2009

Děkuji vedoucí diplomové práce PaedDr. Marii Sedláčkové za velmi užitečné metodické rady, které mi při zpracování mého tématu poskytla.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně, s použitím uvedené literatury.

Dina Babická

ABSTRAKT

Název práce:

Porovnání krasobruslařských systémů hodnocení

Cíle práce:

Cílem diplomové práce je porovnání výsledného pořadí kategorie mužů na ZOH v Salt Lake City 2002 podle starého a nového ISU systému hodnocení v krasobruslení a zároveň porovnání těchto bodových výsledků s výsledky ZOH v Turíně 2006.

Metoda:

Empirický výzkum bude prováděn formou pozorování. K získání dat budu používat tyto metody: rozbor videozáznamu, analýza výsledkových protokolů.

Výsledky:

Objasňují předem stanovené hypotézy a popisují změny, které s sebou přinášejí dva různé systémy hodnocení.

Klíčová slova:

Krasobruslení, olympijské hry, šestkový systém hodnocení, ISU systém hodnocení, technická hodnota jízdy.

OSNOVA

1. ÚVOD.....	7
2. METODOLOGIE.....	9
3. TEORETICKÁ ČÁST.....	10
3.1. HISTORIE KRASOBRUSLENÍ.....	10
3.1.1 HISTORIE SVĚTOVÝCH MISTROVSKÝCH SOUTĚŽÍ MUŽŮ.....	11
3.2.3.1 Od počátků do první světové války.....	11
3.2.3.2 Období po první světové válce.....	13
3.1.1. HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER.....	15
3.2. SYSTÉM HODNOCENÍ KRASOBRUSLENÍ.....	16
3.2.1. VÝVOJ SVĚTOVÉHO SYSTÉMU HODNOCENÍ.....	16
3.2.2. ŠESTKOVÝ SYSTÉM.....	21
3.2.3.1 Znamka za technickou hodnotu.....	23
3.2.3.2 Znamka za umělecký dojem.....	23
3.2.3. ISU SYSTÉM HODNOCENÍ.....	26
3.2.3.3 Body za techniku	24
3.2.3.4 Body za programové komponenty.....	24
3.2.3.5 Zápis prvků do výsledkového protokolu.....	29
4. CÍLE A ÚKOLY.....	31
4.1. CHARAKTERISTIKA SOUBORU.....	31
4.2. HODNOCENÍ ZOH 2002 PODLE ISU SYSTÉMU HODNOCENÍ.....	31
4.3. POROVNÁNÍ VÝSLEDNÉHO POŘADÍ S ŠESTKOVÝM SYSTÉMEM.....	31
4.4. POROVNÁNÍ DOSAŽENÝCH BODOVÝCH HODNOT S HODNOTAMI ZE ZOH. 2006.....	31
5. VÝSLEDKOVÁ ČÁST.....	32
5.1. CHARAKTERISTIKA SOUBORU.....	32
5.2. HODNOCENÍ ZOH 2002 PODLE ISU SYSTÉMU HODNOCENÍ.....	32
5.3. POROVNÁNÍ VÝSLEDNÉHO POŘADÍ S ŠESTKOVÝM SYSTÉMEM.....	51
5.4. POROVNÁNÍ DOSAŽENÝCH BODOVÝCH HODNOT S HODNOTAMI ZE ZOH 2006.....	53
6. DISKUSE.....	56
7. ZÁVĚR.....	58
8. POUŽITÉ ZDROJE.....	60
9. PŘÍLOHY.....	61

1. ÚVOD

Krasobruslení patří mezi esteticko-koordinační sporty a je považováno za jeden z nejkrásnějších a nejnáročnějších sportů vůbec. Jako většina sportů se dá krasobruslení rozdělit na rekreační, výkonnostní a vrcholové. Každé z těchto odvětví má v současné době své vlastní soutěžní kategorie, takže si na své přijde opravdu každý milovník tohoto sportu a téměř každý v něm může také závodit. Rekreační krasobruslení je možné dělat jen tak pro zábavu a lze s ním začít v jakémkoliv věku. Ve výkonnostním krasobruslení je nutná dlouhodobá příprava začínající již v raném dětství a přinášející velké oběti jak ze strany rodičů, tak i dětí. Pouze ti nejnadanější jedinci, u kterých se skloubí vhodné tréninkové prostředky s jejich fyzickými zvláštnostmi, vývojem a celkovou osobností, mohou dosahovat těch nejvyšších výkonů a stát se vrcholovými sportovci. Krasobruslaři na nejvyšší úrovni podřizují tréninku celý svůj život a veškeré ostatní aktivity. Jejich závodní kariéra však nebývá dlouhá, nejstarší krasobruslaři na špičkové úrovni nedosahují ani třiceti let. Většina z nich po skončení kariéry vystupuje v ledních show, nebo se živí trenérskou činností.

Vzhledem k tomu, že se mezi veřejností stále spekuluje o tom, zda je ještě krasobruslení sport, nebo už jde o umění, vznikají časté rozpory o tom, která jízda je vlastně lepší. Jestli ta, ve které je kladen důraz na estetickou stránku projevu, nebo ta, které dominují prvky nejvyšší obtížnosti. Ideální samozřejmě je skloubit obě složky dohromady a vytvořit jeden celek nejvyšší možné obtížnosti v co nejestetičtějším provedení. U většiny krasobruslařů však bývá jedna z těchto složek převažující. I proto je obtížné rozlišit, která z jízd je kvalitnější a určit absolutního vítěze.

Jako jeden z mála sportů je krasobruslení stále z části hodnoceno subjektivním názorem rozhodčích, což vyvolává časté rozpory. Práce rozhodčích je v tomto směru nevděčná, neboť každý vidí jízdu „jinými očima“ a to, co se zdá lepší jednomu, může se zdát horší druhému a naopak. To samé platí samozřejmě i u diváků, ti si to ale mnohdy neuvědomují a považují za nespravedlivé, pokud vyhraje jiný krasobruslař, než ten, který se líbí nejvíce jim samotným. Při hodnocení krasobruslařských soutěží dochází k mnohým nesrovnalostem jak ze strany bruslařů a trenérů, tak ze strany rozhodčích. Výkony nejsou přesně měřitelné, a tak se na každém závodě najde někdo, komu se zdají výsledky nespravedlivé.

S tímto problémem se krasobruslení potýká již od svých soutěžních prvopočátků a zatím stále nepřišel nikdo, kdo by hodnocení plně zobjektivizoval, je-li to vůbec možné. I zde prošlo hodnocení řadou změn, které měly eliminovat působení lidského faktoru a vnést do krasobruslení objektivitu. Zatím největší změna proběhla v roce 2004, té jsem se také rozhodla věnovat svou diplomovou práci. Chtěla bych svým vlastním výzkumem zjistit, zda jsou nedávné změny v pravidlech pro krasobruslení opravdu přínosem a zda se hodnotící systém stal spravedlivějším z pohledu všech zúčastněných stran, tedy hlavně závodníků, trenérů a rozhodčích. Domnívám se, že výsledky mého výzkumu využiji při své trenérské práci i při budoucí činnosti v technickém sboru rozhodčích.

2. METODOLOGIE

Pro svou diplomovou práci použiji výzkumnou formu pozorování. Podstatnou metodou bude nezúčastněné pozorování a studium a analýza dokumentů a videozáznamu, tedy sekundární analýza dat. Charakteristickým znakem této metody je zaměřenost na cíl a možnost pronikat do podstaty jevů.

Pozorování musí splňovat tyto podmínky:

rozsah výběru má být dostatečně velký a reprezentativní

pozorování má být objektivní a spolehlivé

pozorování má být důkladné

(Kovář, Blahuš, 1973)

Jako variantu výzkumu jsem si zvolila komparaci. V první části výzkumu budu porovnávat jízdy prvních sedmnácti umístěných závodníků na Zimních olympijských hrách 2002 v Salt Lake City. Jízdy podle videozáznamu ohodnotím dvěma různými používanými systémy hodnocení krasobruslení a určím výsledná pořadí v obou systémech. Základní hypotézou, kterou jsem si v tomto bodě stanovila je, že pořadí závodníků se budou od sebe výrazně lišit a výsledky systémů hodnocení tím pádem nemohou být v obou případech plně objektivní

V druhé části práce budu porovnávat dvě stejně početné skupiny účastníků posledních dvou konaných zimních olympijských her. Pomocí bodového hodnocení určím hodnoty jednotlivých jízd a jejich prvků. Tyto hodnoty mezi sebou porovnáám. Porovnáním celkových hodnot zjistím, jak se během čtyřletého olympijského cyklu mění obsah volných jízd mužů a zda se zvyšuje kvalita jednotlivých jízd. Pokud se kvalita bude lišit, podle hodnot jednotlivých prvků objasním, které konkrétní složky se v průběhu cyklu změnily a jakým způsobem. Mou vlastní hypotézou v tomto bodě je, že se po zavedení ISU systému zvýší hodnoty kroků a piruet. U skoků se domnívám, že se hodnoty výrazně lišit nebudou.

3. TEORETICKÁ ČÁST

3.1 HISTORIE KRASOBRUSLENÍ

Chceme-li hledat úplné prvopočátky bruslení, musíme se ohlédnout do historie o několik tisíc let zpátky. Kdy a kde se objevil vůbec první člověk na bruslích, o tom nemáme žádný doklad. Jisté však je, že lidé využívali brusle hlavně při pohybu po zamrzlých plochách za účelem lovu, tedy z existenčních důvodů. Archeologové našli upravené kosti, o kterých se domnívají, že mohly být užívány jako brusle hlavně v oblasti Skandinávie, Ruska, Velké Británie, Německa a Švýcarska, tedy v zemích, ve kterých se vyskytuje mnoho vodních ploch a ve kterých bývají tuhé zimy. Brusle byly tvořeny především z obroušených holenních kostí. V Balneologickém muzeu v Piešťanech je kostěná brusle nalezená ve Veselí v trnavském okrese a její stáří se odhaduje na 5000 let. (Šťastná-Königová, 1985)

První konkrétní zmínku o bruslení můžeme nalézt od Williama Fitzstephena, který v knize o Thomasu Beckettovi z roku 1174 popisuje scénu odehrávající se za severními hradbami v Cantebury během zimy. Autor popisuje pohyb londýnské mládeže po zamrzlých bažinách a přirovnává ho k létajícím ptákům či k vystřeleným šípům. V této době se používaly brusle kostěné, nebo dřevěné, které neměly broušené hrany a bruslaři si k pohybu museli dopomáhat odpichem holemi.

Ve 13. až 14. století přišli Holanďané s železnými bruslemi, na nichž se již objevovaly broušené hrany a pohyb se tím velmi usnadnil. K odrazu bylo možné používat jen nohy a opěrné hole se tedy mohly odložit. Ve většině zemí se k bruslení dostaly pouze vrchní vrstvy obyvatel, např. na dvoře Rudolfa II. bylo bruslení považováno za velmi prestižní záležitost a dokonce se pořádaly karnevaly na bruslích. V 18. století se v Nizozemí začaly pořádát první závody na ledě v rychlosti bruslení. První bruslařský klub vznikl v roce 1742 v Edinburghu a jeho předsedou se stal George Moore a zájemci o začlenění do tohoto klubu museli skládat náročnou přijímací zkoušku v podobě kruhů na pravé a levé noze a přeskoků různých předmětů.

První odborná příručka týkající se bruslení byla vydána Robertem Jonesem roku 1772 v Londýně. Jsou v ní popsány základní cviky, z nichž se později vyvinuly uzavřené osmičky, typické pro povinnou jízdu. Kniha byla určena pouze pro muže,

protože ženy se na ledě téměř neobjevovaly. V této knize bylo bruslení poprvé rozděleno na dvě disciplíny- rychlobruslení a krasobruslení.

Za zakladatele moderního bruslení je považován Američan Jackson Haines, který do své jízdy zařazoval do té doby neobvyklé baletní a taneční prvky. Vynalezl také kratší a zaoblenější brusle, které mu usnadňovaly otáčení na ledě a umožňovaly provádět složité kresby. Byl také první, kdo předvedl nízkou piruetu a nože měl pevně připevněné na botě.

3.1.1 Historie světových soutěží mužů

3.1.1.1 OD POČÁTKŮ DO PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLKY

Velký zlom v krasobruslení nastal roku 1864, kdy se v Pittsburgu sešel kongres, který stanovil 25 pravidel pro organizování soutěží v krasobruslení v USA. Vítězem prvního amerického šampionátu se stal baletní mistr Jackson Haines, který přišel s novým pojetím bruslení spojeným s hudbou. Ve své době však musel čelit četným kritikám, že dával přednost pohybům těla a pózám před figurami, které bruslí. Haines tedy byl nucen odjet do Evropy, konkrétně do Stockholmu, kde byla jeho jízda diváky oceněna. Hainesovo působení ve Stockholmu podnítilo švédského krále k ustavení Královského bruslařského klubu ve Stockholmu v roce 1866. V zimě roku 1868 triumfoval svým vystoupením ve Vídni, kde se předvedl v rytmu valčíku. Jeho výkony vedly k založení vídeňské školy, která se brzy vyrovnala do té doby nedostižné škole anglické. Tyto dvě školy se začaly později doplňovat a k povinné jízdě se přidala volná jízda, k osmičkám a kličkám skoky a piruety. Praha nezůstávala se zakládáním klubů pozadu, a tak se 18.1.1868 konala ustavující valná hromada nového bruslařského klubu Eis-Club in Prag, jehož předsedou byl Josef Pfeiffer. Nedlouho poté byl založen bruslařský klub v Opavě- Troppauer Eislaufverein.

Jeden ze zakladatelů vídeňského klubu Wiener Eislauf Verein, dr. Karl Körper vytvořil tzv. vídeňský program, do něhož složil bruslařské cviky do souvislé skupiny, seřadil je ve vývojovou linii a zavedl tzv. čtverný způsob provádění- vpřed, vzad, dovnitř a ven. Tím bylo stanoveno pořadí cviků, které bylo přijato jako základ všech závodů v krasobruslení. Závodů byly často spojovány s rychlobruslařskými dovednostmi, např. v Norsku a Švédsku se závod skládal z jízdy vpřed a vzad (2000-

3000m) a jízdy s figurami. Hodnotila se rychlost, elegance a rovnoměrnost jízdy. Roku 1870 v Kristianii překvapil svým vítězstvím šestnáctiletý Axel Paulsen, tehdy ještě jako rychlobruslař. O pár let později, roku 1882, se zapsal do historie předvedením nového skoku, který je dodnes označován králem všech skoků. V této době také docházelo ke sdružování klubů ve větší celky- svazy.

Tyto svazy však neměly jednotnou centralizaci a komunikace mezi nimi byla velmi obtížná. Také proto se 28. července 1892 ve Scheveningenu konal kongres pověřený ustavením mezinárodní bruslařské federace- International Skating Union (dále jen ISU). Jejím prvním předsedou se stal švédský generál Balck.

První mistrovství světa se konalo současně v krasobruslení i rychlobruslení, a to roku 1896 v Petrohradu. Absolutním vítězem tohoto mistrovství se stal Gilbert Fuchs z Mnichova, který vynikal svou volnou jízdou a pěkným držením těla. Na druhém místě se umístil Gustav Hügel z Vídně, který předvedl nejlepší piruetu celého mistrovství, a to z vysoké do nízké, znovu zpátky do vysoké a kombinaci ukončil třemi otočkami na špičce brusle.

V roce 1897 se konalo mistrovství světa ve Stockholmu, kde se poprvé objevil mladý Švéd Ulrich Salchow, který skončil na 2. místě a vítězem se tentokrát stal později trojnásobný mistr světa Gustav Hügel.

Dvacáté století přineslo světovému krasobruslení několik změn. Jednou z nich bylo v roce 1902 umožnění startu žen, které se do té doby nemohly mistrovství světa účastnit. Přispělo k tomu zařazení párové jízdy do programu mistrovství světa v roce 1901 na MS ve Stockholmu. Hned při této premiéře se na 2.místě za tehdy 14 letým Ulrichem Salchowem umístila paní Syersová z Anglie. Ulrich Salchow potom kromě roku 1906 vyhrál všechna mistrovství až do roku 1909, kdy poprvé předvedl nový skok s rotací 180 stupňů, který se skáče do dnes i se čtvernou rotací a má jméno po tomto úspěšném Švédovi. Jeho výkonům zřejmě napomohla i změněná konstrukce bruslí, kterou sám vynalezl. Je považován za zakladatele bruslí se zoubky, které se taktéž používají dodnes. V roce 1910 Salchow při mistrovství světa v Davosu opět triumfoval, jeho vítězství však již nebylo tak přesvědčivé jako v minulých letech a velmi vyrovnaným soupeřem mu byl Němec Werner Rittberger, který za Salchowem zaostával pouhých 10 bodů. Celkově Ulrich Salchow vyhrál 9 titulů mistra světa (1901-1905, 1907-1911) a 8 titulů mistra Evropy.

Werner Rittberger se do historie krasobruslení zapsal jedenácti tituly mistra Německa (až do roku 1928), světový ani evropský titul však nikdy nezískal. Jeho přínos světovému krasobruslení je znám dodnes. Jako první předvedl roku 1910 skok ze zadního nájezdu, který dodnes nese jeho jméno a je jedním ze šesti hodnocených krasobruslařských skoků. Již v této době se začaly objevovat spekulace o zaujatosti rozhodčích a nespravedlivých výsledcích soutěží. Po ukončení Salchowovy kariéry se ve světové špičce usadil vídeňský bruslař Kachler, dvojnásobný mistr světa (1912-1913).

Poslední světový šampionát před první světovou válkou se konal roku 1914 v Helsinkách, kde se konečným vítězem stal Švéd Gösta Sandhal. Po povinné jízdě však pořadí bylo jiné a vedl Kachler, soutěž byla velmi vyrovnaná a úkol rozhodčích nebyl jednoduchý. O pořadí se rozhodovalo až do pozdních večerních hodin. Na druhém místě se umístil Kachler, což bylo veřejností často označováno za nespravedlivé. Tímto závodem skončil souboj dvou krasobruslařských velmocí- Rakouska a Švédska.

3.1.1.2 OBDOBÍ PO PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE

Velké mezinárodní soutěže byly po 1. světové válce obnoveny roku 1922, kdy se ve Stockholmu konalo mistrovství světa a v Davosu mistrovství Evropy. Světovému krasobruslení však stále vládli Evropané: Švéd Gillis Grafström, Rakušanka Herma Plancková-Szabóová a rakouská dvojice Helena Engelmannová – Alfred Berger. V roce 1923 se na MS ve Vídni na světový trůn vrátil Fritz Kachler. V roce 1924 ho v Manchesteru opět vystřídal Švéd Grafstrom. Rakušané v tu dobu vkládali své naděje do rodičích se hvězd Willyho Boeckla a Karla Schafera. Boeckl pro Rakousko vybojoval 4x titul mistra světa a 6x titul mistra Evropy. Olympijské zlato však nikdy nezískal. Úspěšnější byl jeho mladší reprezentační kolega Schafer, který se stal osobností mužského krasobruslení 30. let. Získal celkem 8 titulů mistra Evropy, 7 titulů mistra světa a 2 olympijská zlata jako první předvedl v roce 1925 v tréninku dvojitého Rittbergera.

30. léta byla významná i pro české krasobruslení. Ve dnech 25. –27. května 1933 se v Praze konal 18. kongres Mezinárodní bruslařské federace ISU. Bylo zde zastoupeno 19 států a jednání probíhala v místnostech pražského Autoklubu za přítomnosti předsedy Ulricha Salchowa, který přišel s návrhem zveřejňovat výsledky

ihned po dojetí povinné jízdy, což se ale nesetkalo s všeobecným pochopením a vyřešení této otázky bylo přesunuto na další kongres s tím, že se do té doby tento nový návrh vyzkouší. Finové na pražském kongresu navrhovali jednak nové pojetí v jízdě dvojic, kde se měla párová jízda dvakrát opakovat, jednou bez hudby, podruhé s hudbou, a jednak rovnost maximálního počtu bodů ve volné a povinné jízdě. Oba finské návrhy byly zamítnuty. Úspěchem československého krasobruslení bylo zvolení Doc. Dr. Ladislava Fürsta za náhradního člena předsednictva ISU. Jako náš první občan se Dr. Fürst později stal viceprezidentem ISU a mezinárodním rozhodčím v krasobruslení.

Do druhé světové války pak vládli světovému krasobruslení Rakušané. V období války 1940-1946 se světové šampionáty nekonaly.

Po druhé světové válce zažilo krasobruslení jednu z nejdůležitějších etap svého vývoje. Rostl počet nových kluzišť s umělým ledem a nových krytých hal, což umožňovalo intenzivnější trénink. To vše mělo vliv na růst krasobruslařské výkonnosti. Volná jízda začínala nabývat stále většího významu vedle do té doby protěžované povinné jízdy. Jedním z prvních krasobruslařů z poválečného období, kterému se podařilo prosadit se právě volnou jízdou byl Američan Richard Button, který byl považován za jednoho z nejlepších skokanů, suverénně ovládal dvojité skoky a v tréninku i trojitého Salchowa! Byl pětinasobným mistrem světa, dvojnásobným olympijským vítězem a v roce 1948 startoval i na mistrovství Evropy v Praze. Tehdy se naposledy mohli zúčastnit i mimoevropští závodníci. Button předvedl novou techniku skoků, která mu umožnila bezchybně provádět všechny skoky ve dvojitém provedení včetně Axel Pausena. Zrodil se nový skokanský styl a přišla éra skoků se zpomalenou rotací.

Poválečné období se v krasobruslení vyznačuje nadvládou amerických závodníků, kteří se do té doby v čele světové scény téměř neobjevovali. V letech 1948-1952 stál nepřetržitě v čele světových šampionátů Richard Button a v letech 1953-1959 jeho nástupce a reprezentační kolega Hayes Jenkins.

Československým nejvýznamnějším krasobruslařem této doby byl Karol Divín, který roku 1954 poprvé vyhrál mistrovství ČSR a v roce 1958 první titul mistra Evropy, který v roce 1959 znovu obhájil.

V roce 1960 přerušil nadvládu amerických závodníků francouzský bruslař Alain Giletti, na scéně se však již výrazněji objevoval Kanadčan Donald Jackson, který se vryl

do paměti diváků i rozhodčích především jako nezapomenutelný skokan. Na MS v Praze roku 1962 byl sice po povinných jízdách druhý za československým reprezentantem Karolem Divínem, ve volné jízdě však s přehledem zvítězil a stal se vrcholným zážitkem celého mistrovství. V závodě předvedl poprvé bezchybně trojitého Lutze, čímž ohromil celý krasobruslařský svět.

3.1.2 Historie olympijských her

S prvním návrhem na obnovení olympijských her veřejně vystoupil Pierre de Coubertain již v listopadu roku 1892 na zasedání Unie francouzských společností atletických sportů v amfiteátru pařížské Sorbonny. Jeho návrh však nebyl nijak podporován, a tak bez ohlasu zanikl. Coubertain se své myšlenky nevzdal a v červnu roku 1894 svolal Kongres pro obnovení olympijských her, kde se obnovení her již odhlasovalo a byl založen Mezinárodní olympijský výbor (MOV). Kongresu se zúčastnilo 79 delegátů z 12 zemí. Byly zde stanoveny hlavní zásady olympijských her, jejichž většina platí prakticky dodnes: Olympijské hry se konají po 4 letech, všichni sportovci jsou si rovni, olympijské hry jsou mezinárodní a konají se pokaždé v jiném světovém městě. Obnovených olympijských her se mohli účastnit pouze amatéři. Současně byly stanoveny sporty, které budou zařazeny do programu olympijských her (Kösl., Štumbauer, Waic., 1998).

První obnovené olympijské hry se konaly roku 1896 v Aténách na obnoveném atletickém stadionu, II. olympijské hry se konaly roku 1900 v Paříži a byly stejně jako III. olympijské hry 1904 v St. Luis součástí světové výstavy (Šťastná-Königová, 1985).

Pro krasobruslení a vůbec pro zimní sporty byly však podstatné až IV. olympijské hry roku 1908 v Londýně, kde byla poprvé do programu olympijských her zařazena soutěž v krasobruslení, které v kategorii mužů s přehledem kraloval v tu dobu již několikanásobný mistr světa Ulrich Salchow. V kategorii žen zvítězila Angličanka Madge Syersová a kategorii párů Anna Hublerová – Heinrich Burger, rovněž z Anglie. Během první světové války bylo konání olympijských her přerušeno.

Další olympijské hry byly uspořádány až roku 1920 v belgických Antverpách. Hry trvaly po dobu téměř 5 měsíců, takže bylo možno zařadit do jejich programu již dva zimní sporty- krasobruslení a lední hokej. V krasobruslení získal mužský titul Gilis

Graftstrom, ženský titul patřil Magdě Julin-Mauroy a párový titul manželům Jakobssonovým. Všichni tito vítězové pocházeli ze Severských zemí.

V roce 1924 se konaly olympijské hry ve francouzské Paříži a do jejich programu byl zařazen tzv. Týden zimních sportů v Chamonix (jízda na bobech, lední hokej, lyžování, rychlobruslení a krasobruslení). VIII. olympijský kongres v Praze v květnu 1925 pak navrhl zavedení zvláštního cyklu zimních olympijských her (dále ZOH), které se budou konat ve stejném roce jako hry letní a následně zasedání MOV v Lisabonu r. 1926 rozhodlo o tom, že „Týden zimních sportů“ byl se zpětnou platností uznán za I. zimní olympijské hry. Od tohoto roku se konaly ZOH, s výjimkou her během 2. světové války v letech 1940 a 1944, pravidelně každé čtyři roky a jejich program byl stále rozšiřován (Šťastná-Königová, 1985).

Zatím poslední výrazná změna v pořádání ZOH byla schválena na zasedání MOV v Lausanne roku 1986. Pro zvýšení popularity i snadnější organizaci a přípravu byly ZOH odděleny od letních her. Byly posunuty do dvouletého mezidobí, tzn. Po olympijských hrách v Albertville 1992 následovaly další ZOH již v roce 1994 v Lillehammeru. Od té doby se konají opět každé čtyři roky.

3.2 SYSTÉM HODNOCENÍ KRASOBRUSLENÍ

3.2.1 Vývoj světového systému hodnocení

Počátky vývoje hodnocení krasobruslení můžeme hledat již v roce 1864 na Pittsburgském kongresu, kde byla stanovena pravidla pro organizování soutěží v krasobruslení v USA. Za zakladatele tohoto moderního bruslení je považován již výše zmiňovaný americký šampion Jackson Haines. Na základě jeho bruslení vznikla první pravidla, podle kterých se organizovala většina soutěží jak v USA, tak později v Evropě, kam byl nucen Haines později odjet (Šťastná-Königová, 1985).

Hainesovi žáci Körper, Wirth a Diamantidi vydali učebnici, z níž se roku 1881 převzal soutěžní řád, tzv. Regulativ, kde byla stanovena první krasobruslařská pravidla pro mezinárodní soutěže. První mezinárodní závod podle těchto pravidel se konal v roce 1882 ve Vídni.

Důležitým bodem ve vývoji krasobruslařských soutěží je rok 1890, kdy se konala velká mezinárodní soutěž v Petrohradě. Startovali reprezentanti většiny evropských zemí, Kanady a USA. Vítězem se stal Rus Lebeděv a tento závod je

považován za první neoficiální mistrovství světa v krasobruslení. Rozhodčí při hodnocení závodu nebyli jednotní, každý rozhodoval podle zvyků své země, a tak se jejich hodnocení často rozcházela. Možná i to přispělo k tomu, že se 28. července 1892 ve Scheveningenu konal kongres pověřený ustavením mezinárodní bruslařské federace. Prvním předsedou ISU (International Skating Union) se stal švédský generál Balck a tato federace zahrnovala obě odvětví bruslařského sportu- krasobruslení a rychlobruslení. Velkým problémem kongresu bylo sjednocení pravidel krasobruslení. Každá země prosazovala jiný způsob jízdy a tím pádem i jiný způsob hodnocení. Povinná jízda se lišila hlavně velikostí povinných figur. Volná jízda pak hlavně svou upjatostí, typickou pro anglickou školu a uvolněností vídeňské školy. Švédská škola např. navrhovala dvojí způsob hodnocení v povinné a volné jízdě, přičemž stupnice známek dosahovala 10 možných bodů pro každou z figur. Byl tedy vytvořen určitý základ pro vývoj krasobruslařských pravidel.

Rok 1895 byl pro vývoj pravidel o mnoho úspěšnější a na Kongresu v Kodani ISU přijala již dříve vytvořený Regulativ, čímž se stanovila pravidla, která se s určitými obměnami udržela v platnosti téměř celé další století:

- Krasobruslení se dělí na povinné cviky a volnou jízdu
- Povinné cviky se skládají z určitého počtu figur různé obtížnosti
- Každý rozhodčí hodnotí v rozmezí 1-6 bodů s ohledem na kresbu, držení těla, velikost figury a na krytí stopy při trojnásobném provedení
- Takto získané body jsou násobeny koeficientem obtížnosti
- Za obsah volné jízdy se boduje známkami 1-6
- Stejnými body se boduje provedení volné jízdy
- Takto získané body se násobí koeficientem, jehož hodnota je určena tak, že nejvýše dosažitelné body ve volné jízdě nesmějí překročit polovinu nejvyšších možných bodů v povinné jízdě

(Šťastná-Königová, 1985).

Brzy po skončení války se do přerušené mezinárodní spolupráce na vývoji pravidel zapojili výrazněji i čeští funkcionáři. Nejvýznamněji dr. Josef Dědič, který byl nejprve zvolen za člena technické komise na kongresu v Salzburgu 1957 a po

dvouletém období se stal jejím předsedou. Po 8 letech práce v této funkci přešel v roce 1968 do předsednictva ISU jako jeho druhý člen. Na dalším kongresu ISU v roce 1984 byl zvolen prvním viceprezidentem ISU. Dr. Dědič se zasloužil o přijetí řady návrhů na zlepšení a zdokonalení krasobruslařského sportu. Podporoval jeho modernizaci, hlavně zvýhodněním jeho specifických sportovních hledisek. Dlouhá léta usiloval o zrovnoprávnění volné jízdy s povinnou, což se mu podařilo teprve v roce 1967 na kongresu v Amsterdamu. Tehdejší předseda ISU Jacques Favart zastával podobný názor jako dr. Dědič, a to že povinné cviky jsou pouze průpravou pro volnou jízdu, tedy nikoliv cílem, ale prostředkem k vrcholnému výkonu. Do roku 1972 tedy zaujímaly obě části (povinná i volná jízda) po 50% celkového bodového zisku. V roce 1973 byl tento poměr ještě upraven na 40/60% ve prospěch volné jízdy.

Dalším krokem ke změně pravidel bylo zařazení krátkého programu u sportovních dvojic a zakrátko i u sólistů. Krátký program obsahoval předepsané prvky s možností improvizace při zvolené hudbě. Šest dalších let byl krátký program hodnocen stejně jako volná jízda. Ukázalo se však, že to není optimální řešení a objevily se vážné obavy, aby nedocházelo k uniformitě hudby a totožnému pořadí prvků (Šťastná-Königová, 1985).

Na kongresu ISU v Mnichově roku 1975 došlo k dalším změnám v pravidlech. V hodnocení krátkých programů se vycházelo ze základní hodnoty každého bruslaře zvlášť. Základní hodnotou se rozumělo subjektivní dojem rozhodčího z jízdy jako celku, bez přihlídnutí k chybám v jednotlivých prvcích. Následovalo odečítání příslušných bodových srážek za každý nezdařený prvek. U chybné kombinace dvojitých skoků byla srážka stanovena na 0,4-0,7 bodu, za vynechání kombinace činila srážka 0,8 bodu. Obdobným způsobem se postupovalo u ostatních předepsaných prvků. Zavedení těchto kritérií mělo snížit subjektivitu hodnocení rozhodčích. Limity nově stanovených pravidel měly zaručovat větší shodu názorů jednotlivých rozhodčích. Za krátký program se udělovaly tedy dvě známky: první za „požadované prvky“ a druhá za „předvedení“, za volnou jízdu to pak byly známky za „technickou hodnotu“ a za „umělecký dojem“. V celkovém hodnocení zaujímal krátký program 20% celkového počtu bodů. Volná jízda pak měla pro celkové hodnocení největší význam, celých 50% celkového počtu bodů. Na povinnou jízdu zbylo již jen 30% celkového počtu bodů, což výrazně snížilo její význam (Malton, 2002).

Nejvyšší možná udělená známka zůstala šestibodová, z toho tedy vychází v nynější době často užívaný název „šestkový systém hodnocení krasobruslení“.

Na všech velkých mezinárodních závodech, jako jsou mistrovství světa, Evropy, nebo olympijské hry, udělovalo známky 9 rozhodčích. Obě udělené známky rozhodčího v každé části se sčítaly a výsledná známka se porovnávala s výslednými známkami ostatních závodníků. Každý závodník získal tedy 9 různých umístění, z nichž bylo systémem preferencí (porovnáváním jednotlivých umístění každého s každým) vypočítáno celkové pořadí. Za každé místo v povinné jízdě byl udělen násobek bodové hodnoty (koeficient) 0,3 bodu. Za druhé místo byl tedy získán 0,6 bodu, za třetí místo 0,9 bodu atd. V krátkém programu se uděloval násobek 0,2 bodu za každé místo, tedy za druhé 0,4 bodu za třetí 0,6 bodu... Ve volné jízdě pak byl koeficient nejvyšší, 0,5 bodu, tedy za druhé 1 bod, za třetí 1,5 bodu atd. Celkové pořadí pak vycházelo ze součtu jednotlivých částí a bylo určeno od nejnižšího bodového zisku.

Jen pro příklad, vyhrál-li závodník všechny tři části soutěže, jeho celkový zisk byl 1 bod, což znamenalo jisté první místo. Pokud byl však závodník např. třetí v povinné jízdě (0,9b), čtvrtý v krátkém programu (0,8b) a první ve volné jízdě (0,5b), jeho celkový zisk byl 2,2b. Tento závodník pak měl lepší umístění než ten, který vyhrál povinnou jízdu i krátký program (0,3+0,2), ale ve volné jízdě byl až na čtvrtém místě (2b), celkem tedy 2,5b.

Další zlom v hodnocení krasobruslení na světové scéně přišel roku 1989, kdy byla definitivně zrušena povinná jízda a soutěž se tedy stávala pouze z krátkého programu a volné jízdy, přičemž krátký program tvořil 1/3 a volná jízda 2/3 celkového hodnocení (Malton, 2002).

Za krátký program byl tedy udělován podle umístění koeficient 0,5, za volnou jízdu pak 1,0. Výpočet celkového umístění i počet rozhodčích zůstal stejný, jako při hodnocení s povinnou jízdou. Rozhodčí své známky udělovali veřejně, což vedlo k častému napadání z jejich podjatosti. Samozřejmě také ne vždy bylo jejich rozhodnutí zcela objektivní, a tak byly námitky diváků či sportovců mnohdy oprávněné. Každý rozhodčí měl svůj vlastní „metr“, kterým soutěž hodnotil a rozlišit 24 závodníků (maximální možný počet startujících v jedné kategorii) v rozmezí pouhých 6 bodů není jednoduché, i když se známky udělovaly v desetinách bodu. Spory o objektivitě rozhodčích a systému hodnocení krasobruslení vyvrcholily na ZOH 2002 v Salt Lake City, kdy byly v kategorii sportovních dvojic uděleny dvě zlaté medaile po prokázání

zaujatosti francouzské rozhodčí. Celá krasobruslařská veřejnost volala po objektivizaci daného systému, což nemohla mezinárodní bruslařská unie nechat bez povšimnutí. Začala se tedy tímto problémem intenzivněji zabývat a snažila se vytvořit pravidla taková, která by zabránila rozhodčím úmyslně manipulovat s výsledky a současně co nejvíce eliminovala jejich subjektivní hodnocení.

Dlouho připravovaná změna byla nakonec schválena a ISU ji na svém jubilejním padesátém kongresu, 9.6.2004 v Scheveningenu, přijala. Ke schválení bylo třeba souhlasu alespoň dvou třetin z padesáti čtyř delegátů krasobruslařské sekce ISU. Pro nový systém tehdy hlasovalo čtyřicet tři zástupců, což bylo ještě o osm více, než bylo oficiálně potřeba. Tento systém byl nejprve vyzkoušen v sérii soutěží Grand Prix v sezóně 2003/2004 a od sezóny 2004/2005 se oficiálně používá na všech juniorských a seniorských závodech pořádaných ISU, včetně mistrovství Evropy, světa a olympijských her (Hrázská, 2006).

Tento systém přinesl do krasobruslení totální revoluci. Zrušilo se tzv. šestkové hodnocení, do té doby pro krasobruslení tak typické. Nový systém, často nazývaný ISU systém je založen na součtu bodů dvou hodnocených částí každého programu. Závodník tedy získá body za techniku a body za programové komponenty a jejich součtem celkový počet bodů, který je rozhodující pro celkové umístění. Body za krátký program a volnou jízdu se rovněž sčítají, takže zde odpadá přepočítávání na koeficienty, jak tomu bylo u šestkového systému. Nový systém také umožňuje závodníkům porovnávat své vlastní výkony podle bodového zisku v různých soutěžích. Od svého vytvoření již nový systém prošel několika drobnými změnami, v zásadě se však nezměnil, což znamená, že se podle ISU osvědčil.

Výhody nového systému hodnocení podle ISU:

- Systém je zaměřen na bruslaře, nikoliv na rozhodčí
- Jsou přesně dány hodnoty jednotlivých prvků, které se závod od závodu nemění, jako u šestkového systému
- Rozhodčí hodnotí objektivně kvalitu jízdy, nikoliv porovnává umístění jednotlivých závodníků. Pořadí určuje počet dosažených bodů
- Umožňuje závodníkům strategicky rozmístit prvky volné jízdy a toto rozmístění také zohledňuje při hodnocení výkonu
- Startovní pořadí nemá vliv na dosažený počet bodů. V šestkovém systému rozhodčí většinou neudělovali nejvyšší známky startujícím na začátku startovního pole.

- Dosažené skóre odpovídá předvedenému výkonu a není závislé na kvalitě výkonu ostatních startujících.
- Funguje zde metoda škrtní nejlepší a nejhorší dosažené známky a ze zbylých známek je započítáván aritmetický průměr, což by mělo předcházet vlivu samotného jednoho rozhodčího na celkový počet bodů.
- Systém umožňuje závodníkům a trenérům porovnávat výkony v jednotlivých soutěžích a pomáhá objasnit, ve kterých prvcích je závodník slabší.

3.2.2 Šestkový systém hodnocení

Šestkový systém hodnocení byl v krasobruslení užíván od počátku jeho novodobé historie až do konce sezóny 2003/2004. V tomto systému působilo na mezinárodních závodech pořádaných ISU sedm rozhodčích, na mistrovství světa, Evropy a ZOH bylo rozhodčích devět. Vždy jich však musel být lichý počet. Každý rozhodčí hodnotil jízdu jako celek, tedy všechny její části jednou známkou, která se pohybovala od 0,1 do 6,0 bodu. V krátkém programu i volné jízdě byly každým rozhodčím udělovány dvě známky. V krátkém programu to byla známka za požadované prvky (required elements) a za umělecký dojem (presentation), ve volné jízdě známka za technickou hodnotu (technical) a umělecký dojem (presentation). Obě známky byly sečteny a výsledný počet bodů u každého rozhodčího se porovnával s ostatními závodníky. Pořadí se určovalo porovnáváním umístění každého závodníka s každým, a to poměrným systémem. Měl-li jeden závodník 5 lepších umístění a 4 horší, než druhý závodník, muselo být jeho celkové umístění vždy lepší. Při shodě v součtu obou známek měl lepší umístění ten, který měl vyšší známku za požadované prvky (v KP) a ten s vyšší známkou za umělecký dojem (ve VJ). Rozhodčí se při určování známek řídili jednoduchou tabulkou, což bylo v podstatě jediné předepsané pravidlo, které by měli při posuzování výkonů dodržovat:

- 0 — neprovedené
- 1 — velmi slabé
- 2 — slabé
- 3 — průměrné
- 4 — dobré
- 5 — velmi dobré
- 6 — perfektní, dokonalé

Tím, že bylo toto hodnocení založeno na poměrném systému, nemohl podle známek závodník porovnávat své výkony v jednotlivých závodech, neboť bodový součet byl relativní, nikoliv absolutní. Jen pro příklad zde uvedu hodnocení volných jízd tří závodníků u sedmi rozhodčích a vzájemné porovnání jejich umístění:

Rozhodčí		1	2	3	4	5	6	7
Závodník A	Tech. hodn.	5.9	5.8	5.8	5.8	5.9	5.7	5.9
	Um. dojem	<u>5.9</u>	<u>5.9</u>	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>	<u>5.9</u>	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>
	Celkem	11.8	11.7	11.6	11.5	11.8	11.5*	11.6
		1	1	2	2	1	1	1
Závodník B	Tech. hodn.	5.7	5.7	5.9	5.8	5.8	5.8	5.7
	Um. dojem	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>	<u>5.8</u>	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>	<u>5.7</u>	<u>5.8</u>
	Celkem	11.5	11.4	11.7	11.6	11.5	11.5*	11.5*
		2	3	1	1	2	2	2
Závodník C	Tech. hodn.	5.7	5.7	5.6	5.6	5.6	5.6	5.7
	Um. dojem	<u>5.6</u>	<u>5.8</u>	<u>5.8</u>	<u>5.7</u>	<u>5.7</u>	<u>5.6</u>	<u>5.8</u>
	Celkem	11.3	11.5	11.4	11.3	11.3	11.2	11.5*
		3	2	3	3	3	3	2

* při shodném součtu bodů je ve volné jízdě rozhodující známka za umělecký dojem

Závodník A měl 5x nejlepší volnou jízdu, automaticky se tedy umístil na 1. místě. Závodník B měl v porovnání se závodníkem A 2x jízdu lepší, 5x horší, musel být tedy celkově umístěn za ním. V porovnání závodníka B se závodníkem C měl závodník B 5x lepší jízdu, 1x stejně hodnocenou a 1x horší, převládají tedy jeho vítězství nad závodníkem C a jeho celkové umístění je na 2. místě.

V krátkém programu bylo umístění násobeno koeficientem 0,5, ve volné jízdě koeficientem 1,0. Celkové hodnocení se pak odvíjelo z konečného součtu umístění v krátkém programu a volné jízdě. Závodník s nejnižším součtem se umístil na prvním místě atd. Při shodném součtu umístění v obou částech rozhodovalo lepší umístění ve volné jízdě.

Maximální počet soutěžících v jedné kategorii na OH v hlavní části soutěže byl 24 závodníků rozdělených ve čtyřech rozjíždkách po šesti bruslařích. Jejich startovní pořadí v krátkém programu bylo určeno losem, ve volných jízdách se vycházelo z umístění v krátkém programu. 1.-6. umístěný závodník startoval ve volné jízdě se startovním číslem 19.-24. (opět určeným losem), tedy v poslední rozjíždce. 7.-12. závodník po krátkém programu startoval ve třetí rozjíždce, 13.-18. ve druhé rozjíždce a 19.-24. v první rozjíždce. Pokud bylo přihlášeno více závodníků než 24, zahajovala se soutěž kvalifikací, ze které postoupilo prvních 24 soutěžících do hlavní části závodu.

3.2.2.1 ZNÁMKA ZA TECHNICKOU HODNOTU

Známka za technickou hodnotu jízdy odrážela obtížnost předvedených prvků, v krátkém programu pak kvalitu a obtížnost předvedení u požadovaných prvků, předepsaných ISU pro danou sezonu. V této známce se hodnotila hlavně kvalita a čistota předvedených skoků, rychlost nájezdu a kvalita výjezdu, u kombinací pak hlavně jejich plynulost, rytmus a čistota. U piruet se rozhodčí zaměřovali hlavně na rychlost otáčení a variabilitu provedení jednotlivých poloh. Kvalita kroků byla hodnocena převážně podle jejich rychlosti a plynulosti. Rozhodčí si během jízdy zaznamenávali každý prvek a po skončení jízdy porovnávali obtížnost s již předvedenými jízdami a podle toho se rozhodovali, zda udělit lepší známku, či horší.

3.2.2.2 ZNÁMKA ZA UMĚLECKÝ DOJEM

Známka za umělecký dojem vyjadřovala celkové předvedení jízdy, choreografii, interpretaci, využití ledové plochy, rychlost bruslení. Hlavně se zde odrážela estetická stránka jízdy a celkový dojem z ní. V hodnocení se projevil i výběr hudby a její soulad s temperamentem a stylem bruslení závodníka.

3.2.3 ISU systém hodnocení

V této části se zaměřím na objasnění způsobu hodnocení jízd podle nového ISU systému hodnocení, platného od sezóny 2004/2005 na světových soutěžích pořádaných ISU a od sezóny 2005/2006 na pohárových závodech pořádaných Českým krasobruslařským svazem. Hlavním tématem mé práce jsou volné jízdě mužů, proto by i tato kapitola měla být věnována převážně jim, a to hlavně z pohledu hodnocení technickým panelem, což je také předmětem praktické části mé práce.

Jízdy posuzují dvě skupiny porotců- technický panel (technický kontrolor, techničtí specialisté a asistenti) a sbor rozhodčích (obvykle 7 nebo 9). Každá strana posuzuje jinou část jízdy a hlavně z jiného pohledu. Technický panel se soustředí na obtížnost předvedení jednotlivých prvků a rozhodčí na jejich provedení. Znamky jsou opět dvě- jedna za součet hodnot jednotlivých prvků (technical score) a druhá za programové komponenty (component score).

3.2.3.1 BODY ZA TECHNIKU

Body za techniku jsou odvozeny z tabulek hodnot jednotlivých prvků sólového bruslení vydaných ISU. Tabulky obsahují základní hodnotu jednotlivých prvků a její modifikace závisící na kvalitě provedení. Tyto základní hodnoty jsou uváděny v bodech a zvyšují se v závislosti na zvyšující se obtížnosti prvků. Každý hodnocený prvek má v tabulce svou značku podle jeho anglického názvu a pod stejnou značkou je také zaznamenán na výsledném protokolu s celkovým hodnocením, který je po skončení závodu veřejně k dispozici. Většinou bývá zveřejněn na oficiálních stránkách závodu, nebo na webových stránkách ISU. Obtížnost jednotlivých prvků je dána určenými charakteristikami, které se k jednotlivým prvkům váží. U skoků je obtížnost dána hlavně druhem skoku a počtem provedených otáček, u piruet a krokových a váhových sekvencí pak obtížnost zvyšují 4 stupně charakteristik zvyšujících obtížnost určené a aktualizované Communicationy ISU. Tyto úrovně a názvy prvků určuje technický specialista (ve spolupráci s technickým kontrolorem a asistentem technického specialisty) bezprostředně po předvedení daného prvku v jízdě (ISU Special Regulations & Technical Rules, 14.6.2009).

V závislosti na pozitivních charakteristikách provedení a na chybách hodnotí každý rozhodčí kvalitu provedení každého prvku sedmi stupni na stupnici provedení:

+ 3, + 2, + 1, základní hodnota prvku, -1, -2, -3.

Nejdříve jsou ohodnocena pozitiva daného prvku, která mohou zvýšit jeho základní hodnotu (GOE), a pak je výsledek poníženo vzhledem k případným chybám (např. $+1 - 3 = -2$). Každý plusový nebo minusový stupeň má svou kladnou nebo zápornou číselnou hodnotu uvedenou v tabulce hodnot. Tato hodnota je přičtena k základní hodnotě prvku, případně je od ní odečtena. Je hodnocena každá fáze daného prvku, tzn. že způsob provedení každé fáze ovlivňuje celkové hodnocení. Pokud se v předvedení daného prvku objeví chyba, musí být tato chyba potrestána podle stupně své závažnosti. Pokud se v předvedení objeví více chyb, musí být všechny tyto chyby započítány. Nejnižším možným výsledkem je však -3 .

Fáze jednotlivých prvků, které je nutno hodnotit (pokyny pro rozhodčí, z nichž by měli u každého prvku vycházet při udělování plusových či minusových hodnot) :

Skoky – 4 fáze

přípravná fáze (nájezd)

odraz

rotace (letová fáze/fáze ve vzduchu)

dopad, výjezd

Skoky z kroků - 4 fáze

přípravná fáze (nájezd) včetně kroků

odraz

rotace (letová fáze/fáze ve vzduchu)

dopad, výjezd

Kombinace skoků – 8 fází

přípravná fáze (nájezd)

odraz

rotace (letová fáze/fáze ve vzduchu)

dopad, výjezd z 1. skoku

přechod do druhého skoku

odraz

rotace (letová fáze/fáze ve vzduchu)

dopad, výjezd z druhého skoku

Piruety / kombinované piruety – 4 fáze

přípravná fáze (nájezd)

vjezd do piruety

rotace

výjezd

Kombinace skoků: sečtou se základní hodnoty skoků předvedených v kombinaci. Číselná hodnota stupně předvedení (GOE) uvažovaná pro výpočet výsledku se vztahuje na skok s nejvyšší hodnotou.

Sekvence skoků je hodnocena jako jeden celek. Sečtou se základní hodnoty dvou nejvýše oceněných skoků předvedených v sekvenci, součet se vynásobí faktorem 0,8. Číselná hodnota stupně předvedení (GOE) uvažovaná pro výpočet výsledku se vztahuje na ty 2 skoky, které mají nejvyšší hodnotu.

3.2.3.2 BODY ZA PROGRAMOVÉ KOMPONENTY

Tato druhá část určující konečný bodový zisk je hodnocena výhradně rozhodčími a technický panel do ní nijak nezasahuje. Dosažené body v této části odráží celkový výkon a předvedení daného programu. Rozhodčí hodnotí celkem 5 programových komponent na desetibodové stupnici. Maximální bodový zisk za všech pět komponent je tedy 50 bodů. Celé body jsou dále rozděleny na čtvrtiny. Znamená to tedy, že rozhodčí může udělit za každou komponentu známku od 0.25 bodu do 10.00 bodů v závislosti na předvedeném výkonu. Body udělené sborem rozhodčích za každou komponentu programu jsou získány výpočtem upraveného průměru (nejvyšší a nejnižší známka se škrtná) hodnocení daného komponentu a jsou násobeny následujícími faktory:

Muži:

KP: 1.0

VJ: 2.0

Výsledky vynásobené těmito faktory jsou zaokrouhleny na dvě desetinná místa a sečteny. Výsledný součet se nazývá „body za komponenty programu“.

Charakteristika jednotlivých komponent

Bruslařské dovednosti (Skating Skills)

= způsob, který bruslař/pár používá k tomu, aby se pohyboval po ledové ploše. Oceňuje se efektivita pohybu ve vztahu k rychlosti, plynulosti a kvalitě pohybu v hranách.

- a) celková koordinace
- b) ovládnání pohybu v hranách – čistota a jistota
- c) skluz
- d) síla
- e) lehkost bruslení

Spojovací prvky (Technical Transitions)

= bruslařské kroky/prvky spojující nosné prvky programu (highlights). Je nutno ocenit různé kroky, pohyby a prvky spojující a zdůrazňující nosné prvky programu tak, aby se staly skutečnou součástí programu a nebyly jen izolovanými prvky. Při hodnocení tohoto komponentu je nutno brát v úvahu i nájezdy do jednotlivých prvků a způsob výjezdů z těchto prvků.

- a) promyšlená propojenost a návaznost prvků
- b) kvalita dovedností
- c) rozmanitost
- d) smysluplnost / přiměřenost
- e) způsob rozložení

Předvedení/provedení (Performance/Execution)

= hodnocení toho, jak je bruslař/pár schopen působit příjemným dojmem pomocí uvědomělých a úmyslných pohybů těla. Je nutno ocenit schopnost bruslaře/páru demonstrovat správné držení těla, provedení a rovnováhu při předvádění nosných prvků programu.

- a) schopnost předvést a předat
- b) provedení, držení těla

c) jasnost, srozumitelnost

Choreografie (Choreography)

= hodnocení rozvržení programu ve vztahu k prvkům a jejich spojovacím krokům. Nosné prvky programu (highlights) by měly být rovnoměrně rozloženy po ledové ploše, čímž jsou demonstrovány dovednosti bruslaře/páru. Je nutno ocenit bruslaře využívající celou ledovou plochu a různé úrovně okolního prostoru.

a) smysluplné rozložení / zpracování

b) esteticky příjemné a pochopené

c) proporcionalita

d) prostor

e) originalita

f) pohybové fráze odpovídají hudebním

Interpretace (Interpretation)

= využití těla a bruslařských prvků k vnějšímu vyjádření nálady a charakteru vybrané hudby. Je nutno ocenit bruslaře, kteří vyjadřují náladu, emoce a charakter hudby pomocí technických prvků, spojovacích kroků a choreografie zvolených na základě struktury hudby.

a) tvůrčí překlad hudby do pohybu na ledě

c) vytříbenost a nuance

d) charakter a styl hudby

e) lehkost ve vyjádření stylu

V tomto systému byl nejvyšší možný počet startujících na OH zvýšen na 30, opět v rozjížděcích po šesti soutěžících. Do volné jízdy však postupuje pouze 24 závodníků, a to opět podle umístění v krátkém programu.

3.2.3.3 ZÁPIS PRVKŮ DO VÝSLEDKOVÉHO PROTOKOLU

Hodnocení každé jízdy se zapisuje do speciálních protokolů, kde jsou zobrazeny jak hodnoty jednotlivých prvků v pořadí, jak je závodník v jízdě předvedl, tak plusové a minusové hodnoty od rozhodčích za jejich kvalitu a hodnocení rozhodčích za programové komponenty. Prvky jsou znázorňovány pomocí mezinárodních zkratk zapsaných v tabulkách vydaných ISU (příloha 3). U každého prvku je také vyjádřen stupeň obtížnosti, který určují techničtí specialisté během jízdy podle charakteristik zvyšujících obtížnosti pro danou sezonu. Každý prvek má tedy svou základní hodnotu (GOE) ke které rozhodčí mohou udělit plusové nebo minusové hodnoty. Každý prvek má určeny hodnoty jednotlivých stupňů srážek, opět v tabulkách vydaných ISU. V protokolu jsou rozepsány všechny srážky od jednotlivých rozhodčí, ze kterých se pak výše popsaným způsobem vypočítá skutečná hodnota předvedeného prvku, znázorněná na protokolu v pravém sloupci u každého prvku.

U piruet, krokových a váhových sekvencí určují techničtí specialisté pouze stupeň obtížnosti předvedení. U skoků rozlišují pak počet otáček. Do protokolu však označují i špatnou odrazovou hranu u Flipa a Lutze, a to symbolem „!““. Je-li skok nedorotovaný o více než 90°, označí jej technický panel symbolem „<“ a jeho základní hodnota je přiřazena skoku s nižší rotací, tedy např. nedorotovaný trojitý axel má hodnotu pouze dvojitého axela, tedy místo 8,2 pouze 3,5 bodu. Pokud je skok nedorotovaný o méně než 90°, technický panel jej označí jako původně zamýšlený skok a rozhodčí jsou povinni udělit srážku podle tabulek, tedy -2. V případě trojitého axela se tedy hodnota sníží o 2 body a výsledná hodnota bude 6,2 bodu. Všechny skoky, které jsou předvedeny v druhé polovině jízdy jsou bonifikovány a násobeny koeficientem 1,1 a v protokolu jsou označeny symbolem „x“.

Ve volných jízdách mužů je pravidly povoleno celkem 14 prvků, z toho čtyři piruety rozličného charakteru, dvě krokové sekvence a osm skokových prvků z nichž tři mohou být v kombinaci a jeden z oněch tří v trojkombinaci. Zařadí-li závodník např. devátý skokový prvek, bude do protokolu zapsán a započítán do povolených čtrnácti prvků, ovšem s nulovou hodnotou a tím pádem bude zabírat místo jinému prvku, který by už jako patnáctý do protokolu zaznamenán nebyl. Stejným způsobem se postupuje při zařazení páté piruety, nebo třetí krokové sekvence. Kombinace skoků jsou započítávány jako jeden prvek a hodnoty všech skoků se sčítají. Jsou-li dva, nebo tři

skoky předvedeny v sekvenci, tzn. odděleny jiným skokem či krokem bez přímého odrazu při zachování rytmu všech skoků, hodnoty všech skoků se sčítají a výsledná hodnota se násobí koeficientem 0,8. Tyto skoky jsou započítány opět jako jeden prvek a označeny symbolem „SEQ“.

V druhé části protokolu jsou vyjádřeny bodové hodnoty programových komponent udělené rozhodčími.

Protokoly z jízd jsou po závodě veřejně dostupné, většinou umístěné na webových stránkách závodu a slouží závodníkům i trenérům při následném rozboru jízdy. Podle protokolů lze porovnávat kvalitu jízd v jednotlivých závodech, případné zlepšení, nebo zhoršení v jednotlivých prvcích a možnosti zvyšování bodových hodnot prvků. Pokud se závodník i trenér ve výsledkových protokolech dokáží orientovat, jsou tyto protokoly velmi užitečné pro další přípravu a může se z jejich analýzy odvozovat celoroční příprava a tréninkové cykly každého závodníka.

4. CÍLE A ÚKOLY

4.1 CHARAKTERISTIKA SOUBORU

Tato část diplomové práce bude obsahovat popis vybraných skupin, kterých se bude týkat vlastní výzkum.

4.2 HODNOCENÍ ZOH 2002 PODLE ISU SYSTÉMU HODNOCENÍ

Cílem této části je vytvořit výsledkové protokoly prvních sedmnácti umístěných závodníků na ZOH v Salt Lake City. Tím vznikne přesný zápis všech prvků jednotlivých jízd a jejich celková technická hodnota, z níž určím pořadí závodníků podle ISU systému hodnocení

4.3 POROVNÁNÍ VÝSLEDNÉHO POŘADÍ S POŘADÍM ŠESTKOVÉHO SYSTÉMEMU

V této části práce jsem si za cíl stanovila komparaci výsledků, které určili rozhodčí s výsledky, které by vznikly při hodnocení ISU systémem, tedy výsledky podle vytvořených protokolů. Zaměřím se na to, jakým způsobem se od sebe liší umístění jednotlivých závodníků a do jaké míry byla umístění šestkového systému ovlivněna zvuknými jmény. Dílčím úkolem je zjistit, zda nebyli v šestkovém systému rozhodčími nadhodnocováni známí bruslaři a ti méně známí naopak podhodnocováni

4.4 POROVNÁNÍ DOSAŽENÝCH BODOVÝCH HODNOT S HODNOTAMI ZE ZOH 2006

Poslední část výzkumu se týká porovnání poznatků z předchozích částí s výsledkovými protokoly ze ZOH v Turíně 2006. Hlavním cílem je podle protokolů zjistit, zda se v průběhu jednoho olympijského cyklu změnila technická vyspělost účastníků ZOH a náplň volných jízd krasobruslařů. Pokud změny proběhnou, zjistím, v jakém rozsahu a u kterých prvků.

5. VÝSLEDKOVÁ ČÁST

5.1 CHARAKTERISTIKA SOUBORU

V praktické části diplomové práce jsem si vybrala 17 nejlepších mužů ve volné jízdě na ZOH 2002 v Salt Lake City. Výkony těchto mužů se pohybovaly na vysoké úrovni, zbylých 7 umístěných mužů nedosahovalo výrazných bodových hodnot a rozdíly od prvních 17 byly téměř propastné, proto jsem se rozhodla je do své práce nezahrnout.

Další skupinou v mém výběru je 17 nejlépe umístěných mužů ve volné jízdě na ZOH 2006 v Turíně. Tato skupina závodníků sloužila hlavně pro porovnání výkonnosti na posledních dvou konaných olympiádách a nebyla tedy hlavním cílem mého výzkumu.

Hodnocení se týká pouze technické stránky předvedených jízd, a to hlavně z pohledu technického panelu s přihlédnutím k bodovým srážkám za nezdařené provedení prvků, což je v ISU hodnocení úkolem rozhodčích. Bez zahrnutí těchto bodových srážek by se však jednalo o zamýšlené výkony, nikoliv výkony opravdu předvedené.

5.2 HODNOCENÍ ZOH 2002 PODLE ISU SYSTÉMU HODNOCENÍ

V tabulkách jsou zaznamenány výkony prvních 17. umístěných závodníků na ZOH v Salt Lake City, a to podle jejich pořadí za jejich technickou hodnotu šestkového systému ve volných jízdách. Tabulky odpovídají protokolům ze závodů podle ISU systému hodnocení, jsou v nich znázorněny hodnoty předvedených prvků, které jsem určila podle videozáznamu. Prvky jsou zapsány mezinárodně uznávanými zkratkami a ohodnoceny jejich bodovou hodnotou podle tabulek ISU (příloha 3). Prvky označené * jsou skoky předvedené v druhé polovině jízdy a podle nového systému jsou násobené koeficientem 1,1 bodu. Za nezdařené prvky jsem závodníkům udělovala srážky opět podle tabulek a důvod srážky je v tabulce také znázorněn.

U každého závodníka jsem zapsala v druhé tabulce známky za technickou hodnotu, které jim byly uděleny rozhodčími a na základě preferencí jsem u každého rozhodčího určila i umístění odpovídající hodnocení.

PROTOKOLY ZÁVODNÍKŮ V POŘADÍ PODLE ZNÁMKY ZA TECHNICKOU HODNOTU:

1. Alexander Jagudin RUS

Jízda Alexeje Jagudina byla zajata čistě, ve vysokém tempu a se všemi trojitými a dvěma čtvernými skoky. Nejvyšší bodovou hodnotu měla úvodní trojkombinace čtverného a trojitého Toelooa s dvojitým Rittbergerem. Celkový bodový zisk za skokové prvky činil 54,85 bodu, což odpovídá třetímu místu. 3,6 bodu za krokové pasáže je nejvyšší bodová hodnota z celého startovního pole a stejně jako Jagudin jí dosáhl Sergej Davydov. Oba měli ve volné jízdě dvě krokové pasáže předvedené v obtížnosti 1. Naopak za piruety získal tento celkový olympijský vítěz pouhých 6 bodů, což je druhá nejnižší hodnota z celého startovního pole.

Jagudin ke své volné jízdě nastoupil jako poslední, takže rozhodčí v technické hodnotě nemuseli „šetřit“ vysokými známkami a všichni mu udělili za technickou hodnotu známku 5,9 a zařadili ho na první místo.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T+3T+2Lo	9,8+4,0+1,5				15,3
4T	9,8				9,8
3A	8,2				8,2
CoSp 2	2,0				2,0
3S	4,5				4,5
3Lz	6,0				6,0
3Lo	5,0				5,0
CiSt 1	1,8				1,8
3F*	5.5*1,1				6,05
CCoSp 1	2,0				2,0
SISt 1	1,8				1,8
CCoSp 1	2,0				2,0
					<u>64,45</u>

Známka za tech. hodnotu	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9	5,9
Umístění	1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.	1.

2.Jevgenij Plushenko RUS

Tato jízda byla předvedena také vcelku čistě, až na malé zaváhání v dopadu z trojkombinace čtverného a trojitého Toelopa a trojitého Rittbergera. Výjezd nebyl úplně čistě provedený, skok byl však dotočený a všechny tři ostatní fáze byly po technické stránce v pořádku. Za skoky získal celkem 57,69 bodu, což odpovídalo druhému místu. Bodová hodnota piruet byla druhá nejvyšší, 8,4 bodu. Kroková sekvence měla nejnižší obtížnost, stejně jako u většiny ostatních závodníků.

Sedm rozhodčích zařadilo technickou stránku této jízdy na druhé místo, jeden stejně s Jagudinem na první místo a jeden až na třetí místo za Američanem Goebalem. V porovnání známek s Goebalem měl Pluschenko tři lepší známky, jednu horší a tři stejné. Celkově se tedy umístil podle systému preferencí před ním.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T+3T+3Lo	9,8+4,0+5,0	-1	-1,0	Vypadnutí z výjezdu posledního skoku	17,8
4T	9,8				9,8
3A+3F seq.	(8,2+5,5)*0,8				10,96
3A	8,2				8,2
3Lz	6,0				6,0
2A	3,5				3,5
FCSp 1	1,9				1,9
CCoSp 1	2,0				2,0
2S*	1,3*1,1				1,43
SISt 1	1,8				1,8
FSSp 1	2,0				2,0
CCoSp 2	2,5				2,5
					67,89

Známka za tech. hodnotu	5,8	5,8	5,7	5,9	5,8	5,8	5,8	5,8	5,8
Umístění	2.	2.	3.	1.	2.	2.	2.	2.	2.

3. Timothy Goebel USA

Jízda Timothy Goebela byla podle mých výzkumů ze všech jízd technicky nejnáročnější, hlavně co se týká skokových prvků. Předvedeny byly čistě tři čtverné skoky, z toho jeden ze dvou Salchowů v kombinaci s trojitým Toeloopem a druhý až ve druhé polovině jízdy, takže jeho hodnota byla ještě znásobena koeficientem 1,1. Dalším čtverným skokem byl Toeloop. Timothy jako jediný závodník z celého startovního pole zařadil a také úspěšně předvedl dva různé čtverné skoky. Jedinou chybou v celé jízdě byl přetočený trojitý Axel a následné přepadnutí z výjezdu na druhou nohu, což mělo za následek jednobodovou srážku. Celá jízda byla ve vysokém tempu, o závodnickově výborné kondici svědčí také fakt, že v druhé polovině jízdy byly předvedeny celkem tři čisté skoky (dva trojité a jeden čtverný). Celkem za skoky získal Goebel 69,68 bodu, což byla s velkým náskokem 12 bodů nejvyšší hodnota. Tak vysoká bodová hodnota pouze za skoky se neobjevila ani za 4 roky na ZOH v Turíně. V piruetách se 7,6 bodů řadí mezi průměrné hodnoty a 1,8 bodu za krokové sekvence je shodná hodnota s téměř celým startovním polem.

Rozhodčí přesto zařadili tohoto závodníka po technické stránce až na třetí místo, i když dva rozhodčí mu udělili stejnou známku jako Jagudinovi a tři rozhodčí měli Goebela na druhém místě společně s Pluschenkem. V novém systému by však Goebel při porovnání bodových hodnot technického panelu byl suverénně na prvním místě. V tomto případě mně samotné přišel úsudek rozhodčích ovlivněn známostí jmen závodníků, neboť celé olympijské hry se mluvilo pouze o možnosti vítězství jednoho ze dvou ruských krasobruslařů a neoficiálně se tedy bojovalo až o třetí místo. Podle mého názoru by musel alespoň jeden Rus jízdu pokazit, aby bylo možné mezi ně vklínit jiného závodníka.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3Lz	6,0				6,0
4S+3T	10,3+4,0				14,3
3A+2T	8,2+1,3				9,5
CCoSp 1	2,0				2,0
4T	9,8				9,8
FCoSp 1	1,9				1,9
3A	8,2	-1	-1,0	Vypadnutí z výjezdu	7,2
CCoSp 1	2,0				2,0
4S*	10,3*1,1				11,33
CiSt 1	1,8				1,8
3F*	5,5*1,1				6,05
3Lo*	5,0*1,1				5,5
CoSp 1	1,7				1,7
					79,08

Známka za tech. hodnotu	5,7	5,6	5,9	5,9	5,8	5,7	5,8	5,8	5,8
Umístění	3.	3.	1.	1.	2.	3.	2.	2.	2.

4. Takeshi Honda JPN

Jízda Takeshi Hondy z Japonska nebyla podle výsledků hodnocení technického panelu tak kvalitní, jako jízdy předchozí. Až na drobné zaváhání v dopadu u čtverného Toelooa byla čistě předvedená. Takeshi skočil šest trojitých skoků, z toho však jen jeden v kombinaci s dvojitým a celkem získal za skokové prvky 48 bodů, což odpovídá až osmému místu.

Osm bodů za piruety by se dalo přirovnat k lepšímu průměru a 1,8 bodu za skoky ke standardnímu výkonu. Celkových 57 bodů za techniku jízdy by řadilo Takeshiho až na osmé místo, většina rozhodčích ho však zařadila na čtvrté místo, dva dokonce na místo třetí. Pouze jeden rozhodčí ho měl až na sedmém místě, což se podle mých výpočtů nejvíce přibližuje skutečné obtížnosti předvedené jízdy.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3F	5,5				5,5
4T	9,8	-1	-1,6	Vypadnutí z výjezdu	8,2
3S	4,5				4,5
3A+2T	8,2+1,3				9,5
CCoSp 1	2,0				2,0
FSSp 1	2,0				2,0
3A	8,2				8,2
SISt 1	1,9				1,9
3Lo*	5,0*1,1				5,5
3Lz*	6,0*1,1				6,6
CCoSp 1	2,0				2,0
FSSp 1	2,0				2,0
					<u>57,90</u>

Známka za tech. hodnotu	5,3	5,6	5,7	5,7	5,6	5,6	5,6	5,7	5,5
Umístění	7.	3.	3.	4.	4.	4.	5.	4.	4.

5. Michael Weiss USA

Michael Weiss předvedl náročnou jízdu s úvodní trojkombinací čtverného a trojitého Toelooa a dvojitého Rittbergera. Ostatní trojité skoky už byly bez kombinace a Rittberger byl pouze dvojitý. Jízda byla zajeta čistě, s jednou chybou při dopadu z trojitého flipa. Za skoky by technický panel udělil 53,8 bodu, za piruety 7,4 a za kroky 1,8 bodu. Umístění podle šestkového systému se v tomto případě shoduje s ISU hodnocením.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T+3T+2Lo	9,8+4,0+1,5				15,3
3A	8,2				8,2
FSSp 1	2,0				2,0
2Lo	1,5				1,5
FUSp 1	1,7				1,7
3A	8,2				8,2
3T	4,0				4,0
CiSt 1	1,8				1,8
3F*	5,5*1,1	-1	-1,0	Vypadnutí z výjezdu	5,05
CoSp 1	1,7				1,7
3S*	4,5*1,1				4,95
3Lz*	6,0*1,1				6,6
CCoSp 1	2,0				2,0
					63,00

Známka za tech. Hodnotu	5,3	5,5	5,7	5,7	5,6	5,6	5,5	5,4	5,4
Umístění	7.	5.	3.	4.	4.	4.	7.	8.	7.

6. Alexander Abt RUS

Ruský reprezentant předvedl jízdu s jedním pádem u čtverného Toeloopa a chybou v dopadu z trojitého lutze. Ostatní trojité skoky byly v pořádku, trojitý Axel v kombinaci s trojitým Toeloopem. Celkový bodový zisk za skoky činil 50,85 bodu, za piruety 7,9 a za krokovou sekvenci první obtížnosti 1,8 bodu. Nejvyšší bodová ztráta se projevila při pádu. Alexander při tomto prvku ztratil 4,8 bodu z jeho původní základní hodnoty a ještě jeden bod z celkového součtu za pád. Umístění v obou systémech bylo stejné. Podle ISU systému by před tímto závodníkem ještě Elvis Stojko. Jinak se však hodnocení rozhodčích zdá být objektivní.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T	9,8	-3	-4,8	Pád	5,0
3A+3T	8,2+4,0				12,2
3Lz	6,0	-1	-1,0	Vypadnutí z výjezdu	5,0
CCSp 1	2,0				2,0
3A	8,2				8,2
3S	4,5				4,5
SISt 1	1,8				1,8
FSSp 1	2,0				2,0
3F*	5,5*1,1				6,05
3Lo*	5,0*1,1				5,5
FCSp 1	1,9				1,9
3T*	4,0*1,1				4,4
CCoSp 1	2,0				2,0
		-1	-1,0	Pád	-1,0
					59,55

Známka za tech. hodnotu	5,5	5,1	5,6	5,5	5,3	5,4	5,7	5,6	5,5
Umístění	4.	12.	6.	7.	8.	7.	4.	5.	4.

7. Elvis Stojko CAN

Elvis Stojko je mezi krasobruslaři známý jako vyjímečný skokan. Vzhledem k jeho nízko položenému těžišti má při skocích lepší stabilitu a i z ne úplně povedeného skoku je schopen čistě vyjet. Naplánované měl v programu tři čtverné skoky, z nichž jeden měl být Lutz, nakonec však zařadil pouze dva Toeloopy, oba v kombinaci, jeden dokonce v trojkombinaci. Všechny ostatní trojitě skoky byly předvedeny bez větších obtíží, pouze u dvojitého Rittbergera byla jednobodová srážka za předklon a dotek jedné ruky při výjezdu. Celkem měly jeho skoky hodnotu 52,45 bodu, piruety 7,7 a kroky 1,8. Podle ISU systému by si Stojko o dvě místa polepšil a skončil by na 5. místě.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T+2T	9,8+1,3				11,2
4T+2T+2Lo	9,8+1,3+1,5				12,7
Usp 1	1,7				1,7
3Lz	6,0				6,0
CiSt 1	1,8				1,8
3A+2T seq.	(8,2+1,3)*0,8				7,6
FCSp 1	2,0				2,0
3F	5,5				5,5
3Lo*	5,0*1,1	-1	-1,0	Dotek jedné ruky o led	4,5
FSSp 1	2,0				2,0
3S*	4,5*1,1				4,95
CCoSp 1	2,0				2,0
					61,95

Známka za tech. hodnotu	5,4	5,3	5,5	5,5	5,4	5,6	5,6	5,6	5,5
Umístění	6.	8.	7.	7.	7.	4.	5.	5.	4.

8. Todd Eldredge USA

Jízda obsahovala všechny trojité skoky a jeden nezdařený čtvrný s pádem, za nějž byla srážka 4,8 bodu. Ostatní skoky byly čisté, bez nutných srážek. Součet za celkem sedm skokových prvků činil 51,22 bodu, což je nadprůměrná hodnota. Tři trojité skoky byly zařazeny do druhé poloviny jízdy, z toho jeden nejtěžší skok, trojitý Axel. Podprůměrný bodový zisk je však patrný u piruet, pouhých 5,9 bodu za tři piruety, což značí u všech nejnižší možnou obtížnost. Za krokové sekvence získal závodník 1,8 bodu.

V šestkovém hodnocení obsadil Eldredge osmé místo, podle ISU systému by si o jedno místo polepšil a skončil by sedmý. Zde se opět pořadí obou systémů téměř shoduje.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T	9,8	-3	-4,8	Pád	5,0
3A+3T	8,2+4,0				12,2
3Lz	6,0				6,0
CCSp 1	1,9				1,9
3Lo+3T	5,0+4,0				9,0
FSSp	2,0				2,0
3F*	5,5*1,1				6,05
3A*	8,2*1,1				9,02
3S*	4,5*1,1				4,95
SISt 1	1,8				1,8
CCoSp 1	2,0				2,0
			-1,0	Pád	-1,0
					58,92

Známka za tech. hodnotu	5,5	5,3	5,5	5,6	5,5	5,4	5,5	5,5	5,4
Umístění	4.	8.	7.	6.	6.	7.	7.	7.	7.

9. Anthony Liu AUS

Jízda Anthonyho Liu byla podle mého hodnocení o poznání méně kvalitní, než předchozích osm jízd. Naplánováno měl sice šest trojitých skoků a jeden čtverný, jeden z nich byl však pouze dvojitý (Toeloop) trojitý Axel s pádem. Ani čtverný Toeloop se nevyhnul bodové srážce za nečistý dopad s dotekem jedné ruky o led. Za skoky tedy získal pouhých 38,55 bodu, což se řadí až na 14. nejlepší výkon. Piruety a krokové sekvence jsou srovnatelné s předešlými závodníky a pohybují se okolo průměrných hodnot (7,7 a 1,8 bodu).

Hodnocení šestkového systému se zde výrazně liší od ISU hodnocení technickým panelem. Podle součtu bodů by se Australan zařadil až na 14. místo, zatímco rozhodčí jeho výkon ocenili poměrně vysokými známkami a zařadili ho na deváté místo. Určitě k tomu přispělo i vysoké startovní číslo (18.), neboť závodník s takovýmto výkonem jedoucí v jiné rozjížděce by s největší pravděpodobností tak vysoké známky nedostal. I v tomto je spatřována velká výhoda ISU hodnocení.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T	9,8	-1	-1,6	Dotek jedné ruky ledu	8,2
3A	8,2	-3	-4,2	Pád	4,0
FCSp 1	2,0				2,0
3Lz+3T	6,0+4,0				10,0
CoSp 1	1,7				1,7
2T	1,3				1,3
3Lo	5,0				5,0
3S	4,0				4,0
SISt 1	1,8				1,8
3F*	5,5*1,1				6,05
CCoSp 1	2,0				2,0
FSSp 1	2,0				2,0
		-1	-1,0	Pád	-1,0
					47,05

Známka za tech. hodnotu	5,0	5,4	5,5	4,9	5,2	5,4	5,0	5,3	5,3
Umístění	10.	6.	7.	14.	10.	7.	12.	9.	9.

10. Kevin van der Perren BEL

Závodník z Belgie předvedl také technicky velice náročnou jízdu, ve které předvedl všechny trojitě skoky, z toho dva nejtěžší (Axel a Lutz) v kombinaci s trojitým Toeloopem. Pokus o čtvrtý skok sice nezařadil, jízda ale byla čistá, zajatá v tempu a bez nutných srážek. V druhé polovině jízdy skočil trojitěho lutze a dvojitého Axela, což jsou skoky, které se násobily koeficientem 1,1. Za tři piruety získal nejnižší bodový zisk z celého mnou hodnoceného startovního pole, společně s Toddem Eldredgem, a to 5,9 bodu, za krokové pasáže pak 1,8 jako většina ostatních závodníků.

Rozhodčí se při hodnocení v umístěních vcelku shodovali a rozdíly mezi nimi nebyly velké. V bodovém systému by si Kevin o jedno místo polepšil a skončil by devátý.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3A+3T	8,2+4,0				12,2
3Lz+3T	6,0+4,0				10,0
3Lo	5,0				5,0
3S	4,5				4,5
FCSp 1	1,9				1,9
3F	5,5				5,5
CiSt 1	1,8				1,8
FSSp 1	2,0				2,0
3Lz*	6,0*1,1				6,6
2A*	3,5*1,1				3,85
CCoSp 1	2,0				2,0
					55,35

Známka za tech. hodnotu	5,1	5,3	5,1	5,1	5,1	5,0	5,1	5,2	5,3
Umístění	9.	8.	11.	11.	11.	11.	10.	10.	9.

11. Brian Joubert FRA

Francouzský reprezentant Brian Joubert měl naplánovanou jízdu se všemi trojitými skoky a čtverným Toeloopem. Nakonec však zařadil pouze dvojitého Rittbergera, u trojitého Salchowa upadl a velké problémy byly zřetelné i u čtverného skoku, kdy vypadl z výjezdu a jen těsně se vyhnul pádu. Celkově se srážky za tyto chyby nasčítaly na 8,8 bodu, což výrazně ovlivnilo celkový součet. Celkem získal za skoky 41,1 bodu. Do jízdy zařadil čtyři piruety, jednu dokonce v druhém stupni obtížnosti a získal za ně 7,9 bodu. Jedna kroková sekvence nejnižší obtížnosti přinesla 1,8 bodu.

Hodnocení rozhodčích se pohybovalo od šestého do třináctého místa. Tento velký rozptyl ukazuje značnou nejednotnost při porovnávání jednotlivých výkonů. Při hodnocení novým systémem by se však umístění posunulo jen o jednu příčku dozadu, tedy na 12. místo.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T	9,8	-2	-4,8	Vypadnutí z výjezdu	5,0
3A	8,2				8,2
FSSp 2	2,3				2,3
3F	5,5				5,5
3A+3T	8,2+4,0				12,2
CSSp 1	1,9				1,9
SISt 1	1,8				1,8
CoSp 1	1,7				1,7
2Lo*	1,5*1,1				1,65
3Lz*	6,0*1,1				6,6
3S*	4,5*1,1	-3	-3,0	Pád	1,95
CCoSp 1	2,0				2,0
			-1,0	Pád	-1,0
					49,80

Známka za tech. hodnotu	4,9	5,4	5,3	5,0	5,4	4,8	5,1	5,2	5,2
Umístění	11.	6.	10.	13.	7.	13.	10.	10.	11.

12. Ivan Dinev BUL

Naplánovaný program tohoto závodníka byl srovnatelně technicky náročný s první desítkou závodníků, jízda mu však hlavně po skokové stránce nevyšla. Předvedl 6 trojitých skoků, z toho jeden v kombinaci, chyběl ovšem trojitý Lutz a čtverný skok. U trojitého Rittbergera byl nejistý dopad s oběma rukama na ledě, který zapříčinil dvoubodovou srážku. Celkem za skoky získal 39,8 bodu, za piruety 8 a za kroky 1,8 bodu.

Z pohledu rozhodčích se Dinev pohyboval mezi 8. a 13. místem, celkově byl 12. Podle ISU systému by mu patřila 13. příčka, rozdíl tedy není až tak velký.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3T	4,0				4,0
3A	8,2				8,2
FSSp 2	2,3				2,3
1Lz	0,6				0,6
CCoSp 1	2,0				2,0
3A+3T	8,2+4,0				12,2
3F	5,5				5,5
3Lo*	5,0*1,1	-2	-2,0	Dotek dvěma rukama o led	3,5
SISt 1	1,8				1,8
CoSp 1	1,7				1,7
1Lz*	0,6*1,1				0,66
3S*	4,0*1,1				4,4
CCoSp 1	2,0				2,0
					48,86

Známka za tech. hodnotu	4,7	5,3	5,0	5,4	5,0	4,7	5,3	5,2	5,2
Umístění	12.	8.	12.	9.	13.	12.	9.	10.	11.

13. Frederic Dambier FRA

Tato jízda obsahovala osm skokových prvků, z nichž jeden skok byl čtverný (Salchow), šest trojitých a jeden dvojitý. Jeden trojitý Axel byl předveden v kombinaci s dvojitým Toeloopem. U dvou skoků se objevila chyba v dopadu- velký předklon a obě ruce na ledě, což zapříčinilo dohromady srážku 5,2 bodu. Hodnota všech skoků byla 44,79, piruet 7,3 a krokových sekvencí obvyklých 1,8 bodu.

U rozhodčích se hodnocení pohybovalo mezi 10. až 14. místem, celkové umístění bylo 14., podle technického panelu nového systému by však Francouz byl o 4 místa lepší, tedy na 10. místě. V tomto případě už můžeme pozorovat nezanedbatelný rozdíl mezi hodnocením starým a novým systémem.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3A	8,2				8,2
4S	10,3	-2	-3,2	Dotek oběma rukama ledu	7,1
CSSp 1	1,9				1,9
3A+2T	8,2+1,3				9,5
3F	5,5	-2	-2,0	Dotek oběma rukama ledu	3,5
CiSt 1	1,8				1,8
3S	4,5				4,5
FSSp	2,0				2,0
2Lz*	1,9*1,1				2,09
CSp 1	1,4				1,4
3Lo*	5,0*1,1				5,5
3T*	4,0*1,1				4,4
CCoSp 1	2,0				2,0
					<u>53,89</u>

Známka za tech. Hodnotu	4,6	5,2	5,1	5,3	5,1	5,2	4,9	5,1	5,1
Umístění	14.	12.	10.	10.	11.	10.	13.	13.	13.

14. Stephane Lambiel SUI

Jízda Stephana Lambiela obsahovala sedm trojitých skoků, z toho dva v kombinaci s Toeloopem. Byly v ní předvedeny všechny trojitě skoky kromě Axela, který činí tomuto závodníkovi celou jeho kariéru nemalé obtíže. Tentokrát byl nedorotovaný a ještě s pádem, takže jeho základní hodnota byla pouhých 3,5 bodu (hodnota dvojitého Axela) a po srážce za pád, která je u axela podle tabulek 2,1 bodu byla tato hodnota ještě snížena na 1,4 bodu. Při tomto jediném pokaženém prvku celé jízdy přišel Lambiel celkem o 7,4 bodu (základní hodnota trojitého Axela je 8,2 bodu), což je znatelný rozdíl v umístění. Tento Švýcar však vyniká svou vysokou kvalitou piruet. Jako jediný předvedl hned dvě piruety třetí obtížnosti a celkový součet za všech pět piruet byl 11,6 bodu. V té době ještě nebyl počet piruet ve volných jízdách omezen.

Rozhodčí zařadili Švýcara na 14. místo, ani tady však jejich hodnocení nebylo jednotné a pohybovalo se mezi 11. až 15. místem. Podle ISU hodnocení by Lambiel skončil na místě 11, opět se zde objevil rozdíl čtyř míst.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3Lz	6,0				6,0
3A<	3,5	-3	2.1	Skok s poníženou rotací a pádem	1,4
3F	5,5				5,5
FCSp 1	1,9				1,9
3Lo	5,0				5,0
3F+3T	5,5+4,0				9,5
3Lz+2T	6,0+1,3				7,3
CUSp 3	2,4				2,4
3S*	4,5*1,1				4,95
CCoSp 4	3,5				3,5
FSSp 3	2,6				2,6
USp 1	1,2				1,2
SISt 1	1,8				1,8
			-1,0	pád	-1,0
					52,05

Známka za tech. hodnotu	4.7	5.0	4.8	5.1	4.7	4.7	4.8	4.9	4.7
Umístění	12.	14.	14.	11.	15.	15.	14.	14.	15.

15. Vakhtang Murvanidze GEO (Gruzie)

Celkem šest skokových prvků bylo zvládnuto bez většího zaváhání, bodová srážka se objevila u nedorotovaného trojitého Axela s pádem, jehož konečná hodnota klesla na 1,51 bodu. Součet bodů za skoky v této jízdě činil 36,15 bodu, za piruety 7,9 a kroková pasáž v jízdě úplně chyběla.

Rozhodčí při udělování známek byli celkem jednotní a přidělili závodníkovi 15. místo, stejně jako v bodovém systému.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3A+3T	8,2+4,0				12,2
3F+2T seq.	(5,5+1,3)*0,8				5,44
CCSp 1	2,0				2,0
3T	3,5				3,5
3Lo	4,5	-1	-1,0	Dotek jedné ruky o led	3,5
FCSp 1	1,9				1,9
3A< *	3,5*1,1	-3	-2,1	Skok s poníženou rotací a pádem	1,51
3Lz*	6,0*1,1				6,6
FSSp 1	2,0				2,0
3S*	4,0*1,1				4,4
CCoSp 1	2,0				2,0
			-1,0	Pád	-1,0
					44,05

Známka za tech. hodnotu	4,4	4,8	4,7	4,6	4,9	4,8	4,8	4,9	4,9
Umístění	15.	15.	15.	15.	14.	13.	14.	14.	14.

16. Li Yunfei CHN

Jízda toho bruslaře byla od začátku provázena velkými nezdary. Prvním byl pád u čtverného Toelopa, poté následoval Toeloop pouze dvojitý. Dalším nezdařeným skokem byl trojitý Axel, který byl nedorotovaný a s pádem. Čistě skočené v této jízdě byly pouze dva trojité skoky- Rittberger a Lutz. Celkový bodový zisk za skoky byl tedy pouze 22,77, za piruety 7,2 a za kroky 1,8. Z celkového skóre ještě byly odečteny 4 body za čtyři pády.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
4T	9,8	-3	-4,8	Pád	5,0
2T	1,3				1,3
3A<	3,5	-3	-2,1	Skok s poníženou rotací a pádem	1,4
2Lz	1,9	-3	-1,0	Pád	0,9
SSp 1	1,3				1,3
2S	1,3				1,3
SpSq 1	1,8				1,8
CCoSp 1	2,0				2,0
3Lo*	5,0*1,1				5,5
3F<*	1,7*1,1	-3	-1,0	Skok s poníženou rotací a pádem	0,77
FCSp 1	1,9				1,9
3Lz*	6,0*1,1				6,6
CCoSp 1	2,0				2,0
			-4,0	4 pády	-4,0
					<u>27,77</u>

Známka za tech. hodnotu	4,0	4,4	3,9	4,0	4,3	4,6	4,0	4,0	4,0
Umístění	16.	16.	17.	16.	16.	16.	16.	17.	16.

17. Sergei Davydov BLR

Sergei Davydov předvedl stejně jako Yunfei Li velmi nezdařenou jízdu, ve které chyběl pokus o čtverný skok a zdařený trojitý Axelem oba pokusy o něj skončily pádem. Flip byl v jízdě pouze dvojitý a na první pohled sice vypadal v pořádku, odraz byl ale proveden z vnější hrany, což si vyžádalo ještě srážku 0,3 bodu. Za skoky činil bodový zisk 20,83 body, jedny z nejvyšších hodnot získal tento závodník za piruety- 7,9 i za krokové pasáže, které zařadil dvě a získal za ně 3,6 bodu, stejně jako celkový vítěz Alexej Jagudin.

Název prvku	Základní hodnota prvku GOE	Srážka	Bodová hodnota srážky	Důvod srážky	Celková hodnota prvku
3A	8,2	-3	-4,2	Pád	4,0
3A	8,2	-3	-4,2	Pád	4,0
2F!	1,7	-1	-0,3	Nesprávná odrazová hrana	1,4
FCSp 1	1,9				1,9
3Lz	6,0				6,0
2Lo	1,5				1,5
3Lo*	5,0*1,1	-3	-3,0	Pád	2,5
CCoSp 2	2,5				2,5
2S*	1,3*1,1				1,43
LSp 1	1,5				1,5
SISt 1	1,8				1,8
FSSp 1	2,0				2,0
CiSt 1	1,8				1,8
			-3,0	3 pády	-3,0
					29,33

Známka za tech. hodnotu	3,7	4,0	4,0	3,7	4,2	3,5	3,8	4,2	3,8
Umístění	17.	17.	16.	17.	17.	17.	17.	16.	17.

5.3 POROVNÁNÍ VÝSLEDNÉHO POŘADÍ S POŘADÍM ŠESTKOVÉHO SYSTÉMEMU

Po porovnání preferencí u jednotlivých rozhodčích jsem určila pořadí každého závodníka u každého z devíti rozhodčích. U každého rozhodčího jsem pak porovnávala každého závodníka s každým, čímž mi vyšlo celkové pořadí za technickou hodnotu. Toto pořadí se mírně liší od skutečného celkového pořadí, neboť jsem brala v úvahu pouze známku za technickou hodnotu a známka za umělecký dojem do mého hodnocení nijak nezasahovala. Nutno připomenout, že ve volných jízdách v tomto systému měla známka za umělecký dojem rozhodující význam při shodném výsledku po sečtení obou známek. Vzhledem k tomu, že se celá práce zabývá pouze technickou stránkou jízd, je pro ni toto pořadí klíčové.

V následující tabulce č. 1 můžeme porovnat pořadí jednotlivých závodníků podle šestkového systému a ISU systému hodnocení. Zajímavý je například výsledek Alexeje Jagudina, který by podle hodnocení obtížnosti prvků své jízdy skončil až na třetím místě, podle starého systému byl však u všech rozhodčích na místě prvním. Jeho jízda byla sice čistá, bez většího zaváhání, obsahovala však jen 12 prvků, z toho 7 skokových. Jízda to byla samozřejmě kvalitní, ale při porovnání a Američanem Timothy Goebelem, který sice předvedl pouze o jeden skok navíc, zato zařadil tři čtvěrné skoky, z nichž jeden dokonce až v druhé polovině své jízdy, byla jízda Jagudina mnohem méně fyzicky i technicky náročná a pouhým okem bylo pozorovatelné, že jeho vítězství po technické stránce nebylo příliš opodstatnitelné. Taktéž jízdy Elvise Stojka, Stephana Lambiela a Frederica Dambiera se podle bodového hodnocení jeví dostatečně nedocenené. Obecně se z této tabulky dá vyčíst, že nedostatečně ohodnocené byly převážně jízdy méně známých závodníků a naopak umístění závodníků se světově známými a uznávanými jmény byla v šestkovém systému lepší, než v systému bodovém. Například světoznámý bruslař Takeshi Honda zajel podle rozhodčích technicky čtvrtou nejlepší jízdu, bodové hodnoty všech prvků však odpovídají až osmému místu.

Tabulka č. 1

Porovnání pořadí závodníků hodnocených podle šestkového systému a ISU systému hodnocení:

Umístění	Pořadí za známky za technickou hodnotu	Pořadí podle bodového systému
1.	Alexej Jagudin	Timothy Goebel.....79.08
2.	Jevgenij Pluschenko	Jevgenij Pluschenko.....67.89
3.	Timothy Goebel	Alexej Jagudin.....64.45
4.	Takeshi Honda	Michael Weiss.....63.00
5.	Michael Weiss	Elvis Stojko.....61.95
6.	Alexander Abt	Alexander Abt.....59.55
7.	Elvis Stojko	Todd Eldredge.....58,92
8.	Todd Eldredge	Takeshi Honda.....57.90
9.	Anthony Liu	Kevin van der Perren.....55.35
10.	Kevin van der Perren	Frederic Dambier.....53.89
11.	Brian Joubert	Stephane Lambiel.....52.05
12.	Ivan Dinev	Brian Joubert.....49.80
13.	Frederic Dambier	Ivan Dinev.....48.86
14.	Stephane Lambiel	Anthony Liu.....47.05
15.	Vakhtang Murvanidze	Vakhtang Murvanidze.....44.05
16.	Li Yunfei	Sergei Davydov.....29.33
17.	Sergei Davydov	Li Yunfei.....27.77

5.4 POROVNÁNÍ DOSAŽENÝCH BODOVÝCH HODNOT S HODNOTAMI ZE ZOH 2006

V tabulce č. 2 jsou rozepsány bodové hodnoty zvlášť za skoky, piruety a krokové sekvence. Závodníci jsou řazeni podle umístění od nejlepšího. Pro porovnání jsem stejným způsobem rozepsala bodové zisky za jednotlivé části jízdy u závodníků na ZOH 2002 a ZOH 2006, je tedy z tabulky možné porovnat, jak se během čtyřletého olympijského cyklu změnila výkonnost účastníků ZOH.

Tabulka č. 2

Jméno	ZOH 2002 Salt Lake City							ZOH 2006 Turín						
	Celkové pořadí	Pořadí technickéh o panelu	Body				Body				Pořadí technickéh o panelu	Celkové pořadí	Jméno	
			Piruety	Kroky	Skoky	Celkem	Piruety	Kroky	Skoky	Celkem				
Jagudin	1.	0.	6	3,6	54,05	64,45	11,6	6,5	55,0	71,1	1.	1.	Plushenko	
Florschütz	2.	2.	8,4	1,8	57,69	67,89	10,8	6,2	58,8	68,8	2.	2.	Dalle	
Goebel	3.	1.	7,3	1,8	60,69	70,09	12	6,2	54,4	72,6	2.	3.	Lysacek	
Honda	4.	8.	8	1,8	48	57,9	10,4	6,2	52,61	57,81*	4.	4.	Lambiel	
Wates	5.	4.	7,4	1,8	53,8	68	9,6	6,2	44,67	60,37	10.	5.	Savick	
Abr	8.	6.	7,9	1,8	50,05	58,55*	9,6	5,4	39,2	54,2	14.	6.	War	
Slojko	7.	5.	7,7	1,8	52,46	61,96	9,8	6,4	48,67	57,27*	12.	7.	Joubert	
Fildwage	6.	7.	5,9	1,8	51,22	58,92*	7,6	5,4	50,75	60,95	7.	8.	Penan	
Lu	9.	14.	7,7	1,8	38,66	47,07*	8,2	6,4	40,9	53,7*	16.	9.	Takahashi	
Penan	10.	9.	5,9	1,8	47,66	55,86	10,4	6,4	47,1	61,9*	9.	10.	Kimkin	
Joubert	11.	12.	7,9	1,8	41,1	48,0	7,4	4,1	50,7	65,2	5.	11.	Zhang	
Dimov	12.	13.	8	1,8	39,06	48,86	9,6	4,6	37,04	42,14	16.	12.	Sawyer	
Dambie	13.	10.	7,3	1,8	44,74	53,84	9,8	6,2	40,54	54,04*	6.	13.	Li	
Lambiel	14.	11.	11,5	1,8	39,66	52,06	8,6	6,2	36,26	48,07**	17.	14.	Sandhu	
Murvanidze	15.	15.	7,9	0	36,16	44,06	8,2	6,2	47,7	62,14	8.	15.	Verner	
Li	16.	17.	7,2	1,8	32,77	37,77***	8,8	5,4	49,7	57,9	11.	16.	Davydov	
Davydov	17.	16.	7,9	3,6	20,88	29,88***	9,1	6,2	39,13	64,43	13.	17.	Chiper	
aritmetický průměr			7,6647	1,9050	45,241	58,1892	9,4765	5,7176	46,463	62,430			aritmetický průměr	

Při hodnocení ZOH 2006 jsem vycházela z výsledkových protokolů jednotlivých závodníků (příloha 4). Brala jsem v úvahu pouze základní hodnoty prvků a případné srážky za chyby. Jinak jsem plusové a minusové hodnoty od rozhodčích nebrala v potaz, neboť se jimi tato práce nezabývá. Výsledná bodová hodnota v tabulce je tedy u většiny závodníků nižší, než výsledná bodová hodnota v protokolu. Tyto hodnoty jsou však porovnatelné s hodnotami ZOH 2002, ve kterých jsou také započteny pouze základní hodnoty prvků a povinné srážky za chyby. Všem bodovaným částem (skoky, kroky a piruety) jsem přiřadila jejich aritmetický průměr, který jsem následně porovnávala s aritmetickým průměrem stejné části v druhém závodu. Jízdy, které obsahovaly pády jsem označila symbolem *. Počet těchto symbolů rovná se počtu pádů v jízdě.

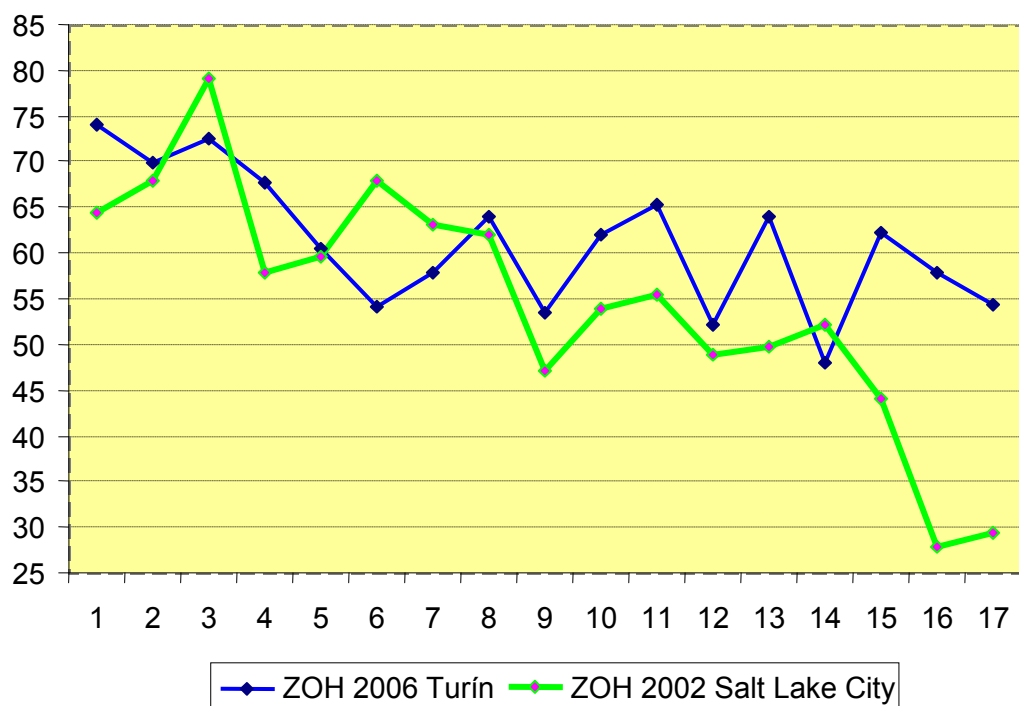
Po porovnání aritmetických průměrů jednotlivých částí se výkonnost nejvíce zvýšila u kroků, o 3,8 bodu (téměř 200%), u piruet bylo průměrné zvýšení o 1,8 bodu (23,6%) a u skoků bylo zvýšení nejmenší a téměř zanedbatelné, o pouhých 0,6 bodu (1,5%). Celkový průměrný počet bodů se zvýšil o 4,25 bodu (7,3%). Největší zlepšení u kroků se dá přičítat tomu, že ve starém systému nebyla dána obtížnost krokových sekvencí, proto se skládaly z jednoduchých kroků, které v novém systému nemají téměř žádnou obtížnost. U piruet je situace podobná, zde však průměrné zvýšení bodových zisků není tak velké.

V obou případech je patrné, že pořadí technického panelu se často výrazně liší od celkového pořadí, do kterého zasahují rozhodčí. Bodové hodnoty technického panelu závodníků podle pořadí jsou znázorněny v grafu č. 1, ze kterého lze vyčíst, že hodnoty dosažené za technickou stránku nejsou rozhodující pro celkové hodnocení. V obou systémech je možné vidět, že i závodník s nižší technickou hodnotou volné jízdy může být rozhodčím zařazen před závodníka se znatelně lepší technikou. V bodovém systému je sice přesně dána hodnota předvedených prvků, ale celková hodnota za techniku je značně ovlivněna subjektivním hodnocením rozhodčími. I když mají rozhodčí pravidly přesně určené hodnoty srážek, které musí udělit za chybné provedení prvku, mohou nejdříve udělit plusové hodnoty podle svého vlastního uvážení, takže v konečné bodové hodnotě prvku se srážka za nesprávné provedení nemusí vůbec projevit.

V grafu jsou zakresleny bodové hodnoty prvních 17 závodníků obou ZOH v pořadí podle jejich konečného umístění ve volné jízdě. Na svislé ose jsou uvedeny

bodové hodnoty jednotlivých závodníků, na ose vodorovné celkové pořadí závodníků. Na ZOH v Turíně jsou bodové hodnoty při sejném umístění většinou vyšší, než na ZOH v Salt Lake City, což může být dáno zvýšením technické úrovně bruslařů. Rozdíly však nejsou velké a neprojevují se u všech umístění, zvýšení hodnot bych tedy spatřovala spíše ve vyšší úrovni zařazovaných prvků, hlavně kroků a piruet, které se v šestkovém systému příliš nevyplácelo zařazovat, neboť to rozhodčími nebylo zohledňováno a závodníkovi zařazování obtížnějších prvků volné jízdy zbytečně ubíralo síly a čas, který pak mohli více soustředit na skoky a efektní prvky pro diváky. Bodové hodnoty sice mají sestupnou tendenci, v některých částech grafu však značně kolísají a celkové pořadí tedy neodpovídá pořadí po technické stránce.

Graf č. 1

6. DISKUSE

Zhodnocením výsledkové části této práce bylo zjištěno, že technická úroveň krasobruslařů za jeden olympijský cyklus vzrostla. Nepotvrdilo se však, že byl tento růst zapříčiněn zlepšením samotné techniky bruslařů. Bodové rozdíly se objevily hlavně v krokových pasážích a piruetách. V kvalitě skoků se tyto rozdíly objevovaly minimálně, v některých případech byl bodový součet skoků v roce 2002 dokonce vyšší než o čtyři roky později.

Z těchto výsledků můžeme předpokládat, že v Turíně podávali závodníci lepší výkony hlavně díky správnému poskládání prvků v jízdě za předpokladu znalosti ISU systému hodnocení. Na předchozí olympiádě se hodnotilo hlavně zařazení všech trojitých a minimálně jednoho čtverného skoku, tedy rozmanitost skokových prvků. Krokové pasáže a piruety byly hodnoceny rozhodčími hlavně ve druhé známce, takže technickou stránku jízdy příliš neovlivňovaly a závodníci nebyli nuceni tyto prvky zařazovat ve vyšší obtížnosti. Předpokladem pro zvládnutí techniky trojitých a čtverných skoků však je ovládnutí základních prvků bruslení, mezi které patří i kroky, které podle ISU systému zvyšují obtížnost krokových sekvencí. Proto se domnívám, že závodníci v Salt Lake City nebyli méně kvalitní bruslaři, než závodníci v Turíně a byli by schopni obtížnější kroky do svých jízd zařadit, pokud by tyto kroky zvýšili hodnotu jednotlivých jízd a tím pádem i naději na lepší umístění.

Naopak v novém systému byly přiřazeny bodové hodnoty i krokům a piruetám a byly v něm přesně popsány charakteristiky zvyšující obtížnost těchto prvků, takže bruslař dostal návod, jaké kroky a polohy v piruetách zařadit, aby za ně získal co nejvyšší bodovou hodnotu. I zařazení skoků je v ISU systému jiné. Závodníci zařazují co možná nejtěžší skoky do druhé poloviny jízdy, čímž za ně získají 1,1x větší počet bodů. Také ne každá jízda obsahuje všechny krasobruslařské skoky, protože je pro bruslaře výhodnější zařadit dvakrát stejný skok s vyšší bodovou hodnotou, než na jeho úkor zařazovat do jízdy skok s nižší hodnotou jen proto, aby byl v jízdě obsažen.

Další změnou, kterou přinesl bodový systém, jsou tzv. jízdy „na jistotu“. Závodníkům se již nevyplatí předvádět prvky, které jsou sice obtížnější, ale je u nich také vyšší riziko nezdaru. Můžeme tedy vidět více čistých jízd než dříve, vytrácí se z nich však jistá míra riskantnosti a tím pádem i osobitosti závodníků. Jízdy jsou si

navzájem často dosti podobné a i když jsou vysoko hodnocené, ztrácejí určitou atraktivitu, uvolněnost a celkový dojem jak pro diváky, tak i pro rozhodčí.

Zajímavé je, že jsem svým výzkumem zjistila, že i když měl nový systém hodnocení dodat krasobruslařskému sportu nezaujatost a objektivitu při hodnocení, všechny prvky jsou stále hodnoceny subjektivním názorem rozhodčích, takže obě složky hodnocení jsou tímto faktorem silně ovlivněny. Hodnocení je navíc anonymní a pořadí rozhodčích losováno počítačem, takže závodník nemůže zjistit, jakým způsobem který rozhodčí hodnotil jeho jízdu a hlavně z jakého důvodu.

Vzhledem k tomu, že se konečné pořadí málokdy shoduje s pořadím technické složky jízdy, lze jen těžko předpokládat, že je tato jediná exaktní hodnota pro konečné pořadí určující.

7. ZÁVĚR

Hodnocením jízd závodníků na zimních olympijských hrách v Salt Lake City podle ISU systému se potvrdila má původní hypotéza, a to že se pořadí mužů po technické stránce jízdy výrazně změní. Změny jsem zaznamenala jak na medailových pozicích, tak na pozicích okolo středu výsledkové listiny, kde se tyto projeví ještě výrazněji. U některých závodníků se jednalo o více než 3 místa, což je pro umístění na olympijských hrách významný rozdíl. Rovněž se potvrdilo, že u bruslařů, kteří se na světové scéně objevovali již delší dobu a byli pro rozhodčí tedy známější, bodové hodnoty odpovídaly většinou horšímu umístění, než bylo umístění v šestkovém systému. Naopak výkony méně známých bruslařů byly rozhodčími často nedoceny a jejich výsledné umístění by bylo v novém systému výrazně lepší. V tomto směru se ISU systém hodnocení zdá být spravedlivější a objektivnější, než byl šestkový systém a alespoň v technické části hodnocení jsou rozhodčí oproštěni od toho, kterého závodníka zrovna hodnotí, neboť musí v protokolu přesně vykázat kvalitu předvedených prvků a v případě protestů si své rozhodnutí obhájit. Navíc se jedná o spolupráci tří osob, které by se měly na tomto zápisu shodnout, případně si jej odhlasovat, takže by měla být eliminována i možnost jejich podjatosti a zaujatosti. V tomto směru udělalo hodnocení krasobruslení pokrok a ubírá se správným směrem na cestě k co možná největší spravedlnosti.

Při porovnání bodových hodnot jízd z roku 2002 a 2006 jsem dospěla k názoru, že samotná technická připravenost krasobruslařů, konkrétně kategorie mužů, se nijak výrazně nezměnila, tedy měla stagnující tendenci. Potvrdila se tím i má druhá hypotéza, a to že kvalita jízd se za jeden olympijský cyklus výrazněji nezmění. Největší bodové rozdíly se objevily u krokových sekvencí, což je rovněž v souladu s původní hypotézou. U piruet není zvýšení tak výrazné, jak jsem na počátku svého výzkumu předpokládala.

Otázkou zůstává, zda je ještě možné dosahovat vyšších bodových hodnot, např. ve skocích, hlavně je-li to vůbec ve fyzických možnostech člověka. Návik a hlavně zařazení čtverných skoků do volné jízdy je velmi fyzicky i psychicky náročné, zvláště pokud se závodník v jízdě musí plně koncentrovat na všech 14 prvků v co možná nejvyšší obtížnosti a kvalitě. Navíc nový systém hodnocení není nijak nakloněn

riskujícím závodníkům, takže se v nejbližší době nedá očekávat výraznější zvýšení výkonnosti, co se týče technické složky jízdy.

Celkově bych zatím největší změnu systému hodnocení krasobruslení hodnotila pozitivně hlavně po technické stránce. Ještě větší zlepšení bych však viděla ve užší spolupráci technického sboru s trenéry, pro které je sice výsledkový protokol velkým přínosem a podnětem pro další přípravu závodníka, mnohdy by jim však bližší konzultace s technickým specialistou, který jízdu hodnotil, usnadnila chápání jednotlivých rozhodnutí, a to hlavně co se týká kroků a piruet, které ani z protokolu nelze jednoznačně vyčíst. Ani z rozboru videozáznamu není vždy jasné, která z charakteristik zvyšujících obtížnosti nebyla u prvku ohodnocena a z jakého důvodu.

8. POUŽITÉ ZDROJE

1. DĚDIČ, J. *Krasobruslení. Povinná a volná jízda jednotlivců*. Praha : Olympia, 1979.
2. HRÁZSKÁ, G. *Krasobruslení*. Praha : Grada, 2006.
3. *ISU Communication No. 1494* [online]. [cit. 16. 2. 2009].
Dostupný z WWW:< <http://www.czechskating.org/dokumenty/343.pdf>>
4. *ISU Communication No. 1563. Panels of Judges for the Olympic Winter Games- Rule 402* [online]. [cit. 25.3.2009] Dostupný z WWW:
<<http://isu.sportcentric.net/db//files/serve.php?id=1438>>
5. *ISU History* [online]. [cit. 27.3.2009] Dostupný z WWW:
<<http://www.isu.org/vsite/vcontent/page/custom/0,8510,4844-130844-132152-20256-74409-custom-item,00.html>>
6. *ISU Results* [online]. [cit. 12. 3. 2009]. Dostupný z WWW:
<http://www.isufs.org/results/owg2006/OWG06_Men_FS_Scores.pdf>
7. *ISU Special Regulations & Technical Rules* [online].[cit. 14.6.2009] Dostupný z WWW: <<http://www.isu.org/vsite/vfile/page/fileurl/0,11040,4844-191592-208815-140518-0-file,00.pdf>>
8. KÖSL, J., ŠTUMBAUER, J., WAIC, M. *Vybrané kapitoly z dějin tělesné kultury*. Praha : Karolinum, 2002.
9. KOVÁŘ, R., BLAHUŠ, P. (1973). *Stručný úvod do metodologie*. Praha : Univerzita Karlova. 50s
10. KRŮTOVÁ, I.: *Analýza olympijského cyklu*. Diplomová práce. Praha : Fakulta tělesné výchovy a sportu, 1999.
11. MALTONE, J.: *The encyclopedia of figure skating*. New York : Facts On File, Inc., 1998.
12. *Speciální pravidla pro krasobruslení 1996-1998*. Praha : Český krasobruslařský svaz, 1996
13. ŠKORPIL, Š., TIKAL, V., ŽURMAN, A. *Torino 2006. XX. Zimní olympijské hry*. Oficiální publikace ČOV. Praha : Olympia, 2006. 1. vydání
14. ŠŤASTNÁ-KÖNIGOVÁ, J.: *Nekonečné stopy bruslí*. Praha : Olympia, 1985
15. *Wikipedie* [online]. [cit. 25. 6. 2009]. Dostupný z WWW:
<<http://cs.wikipedia.org/wiki/Krasobruslen%C3%AD>>

9.PŘÍLOHY

Příloha 1

Přehled vítězů a míst konání MS 1896- 1914:

Zdroj dat: The encyclopedia of figure skating, 1998

- 1896- Gilbert Fuchs (Německo), místo konání Petrohrad
- 1897- Gustav Hügel (Rakousko), místo konání Stockholm
- 1898- Henning Grenander (Švédsko), místo konání Londýn
- 1899- Gustav Hügel (Rakousko), místo konání Davos
- 1900- Gustav Hügel (Rakousko), místo konání Davos
- 1901- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Stockholm
- 1902- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Londýn
- 1903- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Petrohrad
- 1904- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Berlín
- 1905- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Stockholm
- 1906- Gilbert Fuchs (Německo), místo konání Mnichov
- 1907- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Vídeň
- 1908- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Opava
- 1909- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Stockholm
- 1910- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Davos
- 1911- Ulrich Salchow (Švédsko), místo konání Berlín
- 1912- Fritz Kachler (Rakousko), místo konání Manchester
- 1913- Fritz Kachler (Rakousko), místo konání Vídeň
- 1914- Gösta Sandhal (Švédsko), místo konání Helsinky
- 1915-1921 MS se z důvodu 1. světové války nekonala
- 1922- Gilis Grafstrom (Švédsko), místo konání Stockholm
- 1923- Fritz Kachler(Rakousko), místo konání Vídeň
- 1924- Gilis Grafstrom (Švédsko), místo konání Manchester
- 1925- Willy Boeckl (Rakousko), místo konání Vídeň
- 1926- Willy Boeckl (Rakousko), místo konání Berlín
- 1927- Willy Boeckl (Rakousko), místo konání Davos

- 1928- Willy Boeckl (Rakousko), místo konání Berlín
- 1929- Gilis Grafstrom (Švédsko), místo konání Londýn
- 1930- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání New York
- 1931- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Berlín
- 1932- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Montreal
- 1933- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Zurich
- 1934- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Stockholm
- 1935- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Budapešť
- 1936- Karl Schäfer (Rakousko), místo konání Paříž
- 1937- Felix Kaspar (Rakousko), místo konání Vídeň
- 1938- Felix Kaspar (Rakousko), místo konání Berlín
- 1939- Graham Sharp (Anglie), místo konání Budapešť
- 1940-1946 MS se z důvodů 2. světové války nekonala
- 1947- Hans Gerschwiler (Švýcarsko), místo konání Stockholm
- 1948- Richard Button (USA), místo konání Davos
- 1949- Richard Button (USA), místo konání Paříž
- 1950- Richard Button (USA), místo konání Londýn
- 1951- Richard Button (USA), místo konání Miláno
- 1952- Richard Button (USA), místo konání Paříž
- 1953- Hayes Jenkins (USA), místo konání Davos
- 1954- Hayes Jenkins (USA), místo konání Oslo
- 1955- Hayes Jenkins (USA), místo konání Vídeň
- 1956- Hayes Jenkins (USA), místo konání Garmisch
- 1957- David Jenkins (USA), místo konání Colorado Springs
- 1958- David Jenkins (USA), místo konání Paříž
- 1959- David Jenkins (USA), místo konání Colorado Springs
- 1960- Alain Giletti (Francie), místo konání Vancouver
- 1961- MS se nekonalo
- 1962- Donald Jackson (Kanada), místo konání Praha
- 1963- Donald McPherson (Kanada), místo konání Cortina
- 1964- Manfred Schnelldorfer (FRG), místo konání Dortmund
- 1965- Alain Calmat (Francie), místo konání Colorado Springs
- 1966- Emmerich Danzer (Rakousko), místo konání Davos

- 1967- Emmerich Danzer (Rakousko), místo konání Vídeň
- 1968- Emmerich Danzer (Rakousko), místo konání Ženeva
- 1969- Tim Wood (USA), místo konání Colorado Springs
- 1970- Tim Wood (USA), místo konání Lublaň
- 1971- Ondrej Nepela (Československo), místo konání Lyon
- 1972- Ondrej Nepela (Československo), místo konání Calgary
- 1973- Ondrej Nepela (Československo), místo konání Bratislava
- 1974- Jan Hoffmann (GDR), místo konání Mnichov
- 1975- Sergei Volkov (USSR), místo konání Colorado Springs
- 1976- John Curry (Anglie), místo konání Göteborg
- 1977- Vladimir Kovalev (USSR), místo konání Tokyo
- 1978- Charles Tickner (USA), místo konání Ottawa
- 1979- Vladimir kovalev (USSR), místo konání Vídeň
- 1980- Jan Hoffmann (GDR), místo konání Dortmund
- 1981- Scott Hamilton (USA), místo konání Hartford
- 1982- Scott Hamilton (USA), místo konání Copenhagen
- 1983- Scott Hamilton (USA), místo konání Helsinky
- 1984- Scott Hamilton (USA), místo konání Ottawa
- 1985- Alexander Fadeev (USSR), místo konání Tokyo
- 1986- Brian Boitano (USA), místo konání Ženeva
- 1987- Brian Orser (Kanada), místo konání Cincinnati
- 1988- Brian Boitano (USA), místo konání Budapešť
- 1989- Kurt Browning (Kanada), místo konání Paříž
- 1990- Kurt Browning (Kanada), místo konání Halifax
- 1991- Kurt Browning (Kanada), místo konání Mnichov
- 1992- Viktor Petrenko (Rusko), místo konání Oakland
- 1993- Kurt Browning (Kanada), místo konání Praha
- 1994- Elvis Stojko (Kanada), místo konání Ciba
- 1995- Elvis Stojko (Kanada), místo konání Birmingham
- 1996- Todd Eldredge (USA), místo konání Edmonton
- 1997- Elvis Stojko (Kanada), místo konání Lausanne
- 1998- Alexej Jagudin (Rusko), místo konání Minneapolis
- 1999- Alexej Jagudin (Rusko), místo konání Helsinky

- 2000- Alexej Jagudin (Rusko), místo konání Nice
- 2001- Jevgenij Pluschenko (Rusko), místo konání Vancouver
- 2002- Alexej Jagudin (Rusko), místo konání Nagano
- 2003- Jevgenij Pluschenko (Rusko), místo konání Washington
- 2004- Jevgenij Pluschenko (Rusko), místo konání Dortmund
- 2005- Stephane Lambiel (Švýcarsko), místo konání Moskva
- 2006- Stephane Lambiel (Švýcarsko), místo konání Calgary
- 2007- Brian Joubert (Francie), místo konání Tokyo
- 2008- Jeffrey Buttle (Kanada), místo konání Goetheborg
- 2009- Evan Lysacek (USA), místo konání Los Angeles
- 2010- MS se bude konat v Turýně

Příloha 2

Přehled ZOH a jejich mužských vítězů v krasobruslení:

Zdroje dat: Malton, 2002

Škorpil, Tikal, Žurman, 2006

- **1924 Chamonix-** Gilis Graftstrom (Švédsko)
- **1928 St. Moritz-** Gilis Graftstrom (Švédsko)
- **1932 Lake Placid-** Karl Schafer (Rakousko)
- **1936 Garmisch-** Karl Schafer (Rakousko)
- 1940, 1944 se z důvodu 2. světové války ZOH nekonaly
- **1948 St. Moritz-** Richard Button (USA)
- **1952 Oslo-** Richard Button (USA)
- **1956 Cortina-** Hayes Jenkins (USA)
- **1960 Squaw Valley-** Davin Jenkins
- **1964 Innsbruck-** Manfred Schnelldorfer (FRG)
- **1968 Grenoble-** Wolfgang Schwartz (Rakousko)
- **1972 Sapporo-** Ondrej Nepele (Československo)
- **1976 Innsbruck-** John Curry (Anglie)
- **1980 Lake Placid-** Robin Cousins (Anglie)
- **1984 Sarajevo-** Scott Hamilton (USA)
- **1988 Calgary-** Brian Boitano (USA)
- **1992 Albertville-** Viktor Petrenko (Rusko)
- **1994 Lillehammer-** Alexej Urmanov (Rusko)
- **1998 Nagano-** Ilja Kulik (Rusko)
- **2002 Salt Lake City-** Alexej Jagudin (Rusko)
- **2006 Turín-** Jevgenij Pluschenko (Rusko)

Příloha 3

Tabulka hodnot krasobruslařských prků sólového bruslení:

Zdroj: ISU Communication No. 1494

		+++	++	+	základ	-	--	---	
A	Skoky								
	Toeloop	1 T	1,0	0,6	0,3	0,4	-0,1	-0,2	-0,3
	Salchow	1 S	1,0	0,6	0,3	0,4	-0,1	-0,2	-0,3
	Loop (Rittberger)	1 Lo	1,0	0,6	0,3	0,5	-0,1	-0,2	-0,3
	Flip	1 F	1,0	0,6	0,3	0,5	-0,1	-0,2	-0,3
	Lutz	1 Lz	1,0	0,6	0,3	0,6	-0,1	-0,2	-0,3
	Axel	1 A	1,5	1,0	0,5	0,8	-0,2	-0,4	-0,5
	Dvojitý Toeloop	2 T	1,5	1,0	0,5	1,3	-0,3	-0,6	-1,0
	Dvojitý Salchow	2 S	1,5	1,0	0,5	1,3	-0,3	-0,6	-1,0
	Dvojitý Loop (Rittberger)	2 Lo	1,5	1,0	0,5	1,5	-0,3	-0,6	-1,0
	Dvojitý Flip	2 F	1,5	1,0	0,5	1,7	-0,3	-0,6	-1,0
	Dvojitý Lutz	2 Lz	1,5	1,0	0,5	1,9	-0,3	-0,6	-1,0
	Dvojitý Axel	2 A	3,0	2,0	1,0	3,5	<u>-0,8</u>	<u>-1,6</u>	<u>-2,5</u>
	Trojité Toeloop	3 T	3,0	2,0	1,0	4,0	-1,0	-2,0	-3,0
	Trojité Salchow	3 S	3,0	2,0	1,0	4,5	-1,0	-2,0	-3,0
	Trojité Loop (Rittberger)	3 Lo	3,0	2,0	1,0	5,0	-1,0	-2,0	-3,0
	Trojité Flip	3 F	3,0	2,0	1,0	5,5	-1,0	-2,0	-3,0
	Trojité Lutz	3 Lz	3,0	2,0	1,0	6,0	-1,0	-2,0	-3,0
	Trojité Axel	3 A	3,0	2,0	1,0	8,2	<u>-1,4</u>	<u>-2,8</u>	<u>-4,2</u>
	Čtverný Toeloop	4 T	3,0	2,0	1,0	9,8	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>
	Čtverný Salchow	4 S	3,0	2,0	1,0	10,3	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>
	Čtverný Loop (Rittberger)	4 Lo	3,0	2,0	1,0	10,8	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>
	Čtverný Flip	4 F	3,0	2,0	1,0	11,3	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>
	Čtverný Lutz	4 Lz	3,0	2,0	1,0	11,8	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>
	Čtverný Axel	4 A	3,0	2,0	1,0	13,3	<u>-1,6</u>	<u>-3,2</u>	<u>-4,8</u>

B Piruety									
Piruetu s jednou polohou a žádnou změnou nohy (vzpřímená, zakloněná, ve váze, nízká)									
Vzpřímená pirueta, obtížnost 1	USp 1	1,5	1,0	0,5	1,2	-0,3	-0,6	-1,0	
Vzpřímená pirueta, obtížnost 2	USp 2	1,5	1,0	0,5	1,5	-0,3	-0,6	-1,0	
Vzpřímená pirueta, obtížnost 3	USp 3	1,5	1,0	0,5	1,9	-0,3	-0,6	-1,0	
Vzpřímená pirueta, obtížnost 4	USp 4	1,5	1,0	0,5	2,4	-0,3	-0,6	-1,0	
Zakloněná pirueta, obtížnost 1	LSp 1	1,5	1,0	0,5	1,5	-0,3	-0,6	-1,0	
Zakloněná pirueta, obtížnost 2	LSp 2	1,5	1,0	0,5	1,9	-0,3	-0,6	-1,0	
Zakloněná pirueta, obtížnost 3	LSp 3	1,5	1,0	0,5	2,4	-0,3	-0,6	-1,0	
Zakloněná pirueta, obtížnost 4	LSp 4	1,5	1,0	0,5	2,7	-0,3	-0,6	-1,0	
Pirueta ve váze, obtížnost 1	CSp 1	1,5	1,0	0,5	1,4	-0,3	-0,6	-1,0	
Pirueta ve váze, obtížnost 2	CSp 2	1,5	1,0	0,5	1,8	-0,3	-0,6	-1,0	
Pirueta ve váze, obtížnost 3	CSp 3	1,5	1,0	0,5	2,3	-0,3	-0,6	-1,0	
Pirueta ve váze, obtížnost 4	CSp 4	1,5	1,0	0,5	2,6	-0,3	-0,6	-1,0	
Nízká pirueta, obtížnost 1	SSp 1	1,5	1,0	0,5	1,3	-0,3	-0,6	-1,0	
Nízká pirueta, obtížnost 2	SSp 2	1,5	1,0	0,5	1,6	-0,3	-0,6	-1,0	
Nízká pirueta, obtížnost 3	SSp 3	1,5	1,0	0,5	2,1	-0,3	-0,6	-1,0	
Nízká pirueta, obtížnost 4	SSp 4	1,5	1,0	0,5	2,5	-0,3	-0,6	-1,0	
Skoky do piruet (do jakékoliv polohy – vzpřímené piruety, zakloněné piruety, piruety ve váze, nízké piruety)									
Skok do vzpřímené piruety, obtížnost 1	FUSp 1	1,5	1,0	0,5	1,7	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do vzpřímené piruety, obtížnost 2	FUSp 2	1,5	1,0	0,5	2,0	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do vzpřímené piruety, obtížnost 3	FUSp 3	1,5	1,0	0,5	2,4	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do vzpřímené piruety, obtížnost 4	FUSp 4	1,5	1,0	0,5	2,9	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do zakloněné piruety, obtížnost 1	FLSp 1	1,5	1,0	0,5	2,0	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do zakloněné piruety, obtížnost 2	FLSp 2	1,5	1,0	0,5	2,4	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do zakloněné piruety, obtížnost 3	FLSp 3	1,5	1,0	0,5	2,9	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do zakloněné piruety, obtížnost 4	FLSp 4	1,5	1,0	0,5	3,2	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do piruety ve váze, obtížnost 1	FCSp 1	1,5	1,0	0,5	1,9	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do piruety ve váze, obtížnost 2	FCSp 2	1,5	1,0	0,5	2,3	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do piruety ve váze, obtížnost 3	FCSp 3	1,5	1,0	0,5	2,8	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do piruety ve váze, obtížnost 4	FCSp 4	1,5	1,0	0,5	3,2	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do nízké piruety, obtížnost 1	FSSp 1	1,5	1,0	0,5	2,0	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do nízké piruety, obtížnost 2	FSSp 2	1,5	1,0	0,5	2,3	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do nízké piruety, obtížnost 3	FSSp 3	1,5	1,0	0,5	2,6	-0,3	-0,6	-1,0	
Skok do nízké piruety, obtížnost 4	FSSp 4	1,5	1,0	0,5	3,0	-0,3	-0,6	-1,0	
Piruety s jednou změnou nohy a žádnou změnou polohy (vzpřímená, zakloněná, nízká, ve váze)									
Vzpřímená pirueta se změnou nohy , obtížnost 1	CUSp 1	1,5	1,0	0,5	1,7	-0,3	-0,6	-1,0	
Vzpřímená pirueta se změnou nohy , obtížnost 2	CUSp 2	1,5	1,0	0,5	2,0	-0,3	-0,6	-1,0	
Vzpřímená pirueta se změnou nohy , obtížnost 3	CUSp 3	1,5	1,0	0,5	2,4	-0,3	-0,6	-1,0	

Vzpřímená pirueta se změnou nohy , obtížnost 4	CUSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>2,9</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Zakloněná pirueta se změnou nohy , obtížnost 1	CLSp 1	1,5	1,0	0,5	<u>2,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Zakloněná pirueta se změnou nohy , obtížnost 2	CLSp 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,4</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Zakloněná pirueta se změnou nohy , obtížnost 3	CLSp 3	1,5	1,0	0,5	<u>2,9</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Zakloněná pirueta se změnou nohy , obtížnost 4	CLSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>3,2</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Pirueta ve váze se změnou nohy, obtížnost 1	CCSp 1	1,5	1,0	0,5	<u>2,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Pirueta ve váze se změnou nohy, obtížnost 2	CCSp 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,3</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Pirueta ve váze se změnou nohy, obtížnost 3	CCSp 3	1,5	1,0	0,5	<u>2,8</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Pirueta ve váze se změnou nohy, obtížnost 4	CCSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>3,2</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Nízká pirueta se změnou nohy , obtížnost 1	CSSp 1	1,5	1,0	0,5	<u>1,9</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Nízká pirueta se změnou nohy , obtížnost 2	CSSp 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,3</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Nízká pirueta se změnou nohy , obtížnost 3	CSSp 3	1,5	1,0	0,5	<u>2,6</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Nízká pirueta se změnou nohy , obtížnost 4	CSSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>3,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kombinovaná pirueta se změnou polohy a bez změny nohy								
Obtížnost 1	CoSp 1	1,5	1,0	0,5	<u>1,7</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 2	CoSp 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 3	CoSp 3	1,5	1,0	0,5	<u>2,5</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 4	CoSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>3,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kombinovaná pirueta se změnou nohy a polohy								
Obtížnost 1	CCoSp 1	1,5	1,0	0,5	<u>2,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 2	CCoSp 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,5</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 3	CCoSp 3	1,5	1,0	0,5	<u>3,0</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Obtížnost 4	CCoSp 4	1,5	1,0	0,5	<u>3,5</u>	-0,3	-0,6	-1,0
C Kroky								
Kroková pasáž jakéhokoliv tvaru (po přímce, kruhu, vlnovce)								
Kroková pasáž po přímce, obtížnost 1	SISt 1	1,5	1,0	0,5	<u>1,8</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po přímce, obtížnost 2	SISt 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,3</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po přímce, obtížnost 3	SISt 3	1,5	1,0	0,5	<u>3,3</u>	-0,7	-1,4	-2,1
Kroková pasáž po přímce, obtížnost 4	SISt 4	3,0	2,0	1,0	<u>3,9</u>	-0,7	-1,4	-2,1
Kroková pasáž po kruhu, obtížnost 1	CiSt 1	1,5	1,0	0,5	<u>1,8</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po kruhu, obtížnost 2	CiSt 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,3</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po kruhu, obtížnost 3	CiSt 3	1,5	1,0	0,5	<u>3,3</u>	-0,7	-1,4	-2,1
Kroková pasáž po kruhu, obtížnost 4	CiSt 4	3,0	2,0	1,0	<u>3,9</u>	-0,7	-1,4	-2,1
Kroková pasáž po vlnovce, obtížnost 1	SeSt 1	1,5	1,0	0,5	<u>1,8</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po vlnovce, obtížnost 2	SeSt 2	1,5	1,0	0,5	<u>2,3</u>	-0,3	-0,6	-1,0
Kroková pasáž po vlnovce, obtížnost 3	SeSt 3	1,5	1,0	0,5	<u>3,3</u>	-0,7	-1,4	-2,1
Kroková pasáž po vlnovce, obtížnost 4	SeSt 4	3,0	2,0	1,0	<u>3,9</u>	-0,7	-1,4	-2,1

Příloha 4

Výsledkové protokoly ze ZOH v Turíně:

Zdroj: ISU Results

FIGURE SKATING
RATING: ARTISTIC

MEN
HUNNES
FREE SKATING
PROGRAM: L19F1

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES Juges

DATE: 16 FEB 2006 / JEU: 16 FEV 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions										
1	MUSHILNKO Lygeni	RUS	107.57	85.25	82.42	0.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	4T-3T+2Lo	14.5	0.00	2	2	1	2	4	4	1	0	0	0	1	0	15.50
2	3A+3T	8.0	1.28	4	2	1	2	4	2	2	1	4	4	2	4	10.28
3	3Lo	5.0	0.88	1	1	2	1	0	2	1	0	1	0	1	1	5.88
4	3A	7.5	1.43	2	2	2	2	4	2	1	1	2	4	1	4	9.93
5	3Lo	5.0	1.00	4	1	1	1	4	1	2	0	4	0	1	4	7.00
6	3A+3T	7.5	0.71	4	0	1	0	4	1	1	0	0	0	1	4	8.21
7	CoSp1	1.0	0.00	4	1	2	1	4	1	1	1	4	4	1	1	4.00
8	PCSp3	2.0	0.21	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	1	0	2.21
9	CoSp4	2.4	1.88	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	1	5.28
10	3T	1.8	0.00	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1.80
11	3S	3.0	0.43	1	1	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	3.43
12	CoSp3	3.1	0.00	2	2	3	1	4	2	2	1	2	2	2	2	4.10
13	CoSp2	3.3	0.28	4	0	1	0	4	0	0	0	4	0	1	0	3.58
14	CoSp4	2.9	0.00	1	2	2	1	1	1	0	1	2	2	1	1	4.21
		74.1														85.25
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	8.00	8.00	8.75	8.50	8.75	8.25	8.75	8.25	8.75	8.00	8.25	8.00		8.48
Transitions / Linking Footwork		2.00	7.00	6.25	6.00	7.00	6.75	6.00	7.00	6.00	6.75	6.00	7.25	6.25		7.25
Performance / Execution		2.00	6.00	6.00	6.75	6.25	6.75	6.75	6.00	6.25	6.75	6.00	6.25	7.00		6.78
Choreography / Composition		2.00	7.75	8.00	8.25	7.75	8.00	8.25	7.75	8.25	8.50	8.25	8.25	7.50		8.18
Interpretation		2.00	6.00	6.25	6.50	6.50	6.75	6.50	6.50	6.75	6.50	6.25	7.25		6.45	
Judges Total Program Component Score (factored)														82.42		
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00					Time Violation:	0.00					Music Violation:	0.00	0.00
		Illegal Element:	0.00					Other:	0.00					Interruption in Power:	0.00	

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions										
2	RUTTI E. Jeffrey	CAN	151.30	76.80	78.50	1.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3F+3L	9.5	0.88	1	1	1	2	1	1	0	0	1	0	1	1	10.38
2	4L	8.0	-2.00	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	6.00
3	3A+3T	8.0	1.00	4	4	1	0	4	4	1	1	4	4	1	1	7.00
4	CoSp1	1.0	0.00	2	1	1	1	4	1	1	0	2	4	1	1	3.00
5	3A	7.5	0.43	1	1	0	2	1	2	0	1	0	0	1	0	7.93
6	3Lo	5.0	1.14	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	6.14
7	3S+3T	6.1	0.88	2	0	2	2	1	1	2	1	2	2	1	0	6.98
8	3A+3T+3Lo	8.7	0.14	0	1	1	1	0	1	1	1	0	0	0	0	8.84
9	3S	3.0	0.43	4	0	1	1	4	4	1	0	0	0	0	0	3.83
10	PCSp4	2.0	0.50	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	2.50
11	3Lo	5.0	0.43	0	1	1	1	0	1	0	1	0	4	1	0	5.43
12	3S+2	1.8	0.43	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	2.23
13	CoSp3	3.1	0.00	2	1	2	2	4	2	1	1	4	0	1	4	3.10
14	CoSp2	3.0	0.64	2	1	1	1	4	2	1	1	2	2	1	4	3.64
		64.8														76.80
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	7.25	7.25	7.75	6.00	7.25	6.00	7.50	7.50	6.25	7.25	7.25	7.25		7.29
Transitions / Linking Footwork		2.00	8.25	7.75	7.50	7.75	7.00	8.00	7.50	7.50	8.25	7.75	7.50	8.00		7.75
Performance / Execution		2.00	8.25	7.50	7.75	8.25	7.00	7.75	7.75	7.75	8.25	8.00	7.50	8.00		7.82
Choreography / Composition		2.00	6.00	6.25	7.25	7.25	6.00	7.25	7.25	7.25	7.25	6.00	6.25	6.25		7.18
Interpretation		2.00	8.25	7.75	7.75	8.25	8.00	8.00	7.50	8.50	8.00	7.75	8.25		8.00	
Judges Total Program Component Score (factored)														78.50		
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00					Time Violation:	0.00					Music Violation:	0.00	0.00
		Illegal Element:	0.00					Other:	1.00					Interruption in Power:	0.00	

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALAIFRVA THU 16 FEB 2006 / JEU 16 FEV 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions
3	LYSACKL, Evan	USA	152.50	70.24	74.34	0.00

#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel				
1	2Lo+T	10.0	1.00	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	11.00
2	2A	7.5	0.00	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	7.50
3	3Lo	6.0	0.88	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	6.88
4	2S	4.5	0.00	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4.50
5	PCSpp	3.0	0.00	1	1	1	1	1	0	2	1	0	1	1	1	1	1	3.00
6	PCSpl	3.0	0.00	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	3.00
7	2A+T	6.75	0.78	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	6.44
8	2S+2L	6.5	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6.50
9	2LoT	3.1	0.21	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	3.31
10	2L+	6.65	1.14	1	1	1	1	1	2	2	1	1	1	1	1	1	1	7.79
11	2A	7.5	0.29	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	7.60
12	PCSsp	3.0	0.00	1	1	2	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	3.00
13	PCSpl	3.1	0.71	1	1	2	1	1	1	2	0	2	2	1	1	1	1	3.81
14	2Lo+2S	3.0	0.38	1	1	1	0	0	0	1	0	1	2	0	0	0	0	3.38
		77.6																76.24
Program Components		Factor																
Skating Skills		2.00	7.25	7.50	7.25	7.25	7.50	8.75	7.00	6.75	7.25	7.75	7.25	7.75	7.25	7.75	7.50	7.50
Transitions / Linking Footwork		3.00	7.00	7.25	6.75	6.50	6.50	6.75	6.75	7.25	7.00	7.50	7.00	7.50	7.00	7.25	7.00	7.25
Performance / Execution		3.00	7.00	7.75	7.25	7.00	6.75	7.00	6.00	7.25	7.50	7.75	7.00	6.00	7.00	7.00	6.00	7.00
Choreography / Composition		2.00	7.25	7.50	7.00	6.50	6.75	6.75	6.50	6.75	7.25	7.75	7.25	7.25	7.25	7.25	6.00	6.48
Interpretation		3.00	7.00	7.25	7.25	7.00	7.00	7.25	6.00	7.50	7.75	7.75	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25
Judges Total Program Component Score (Factored)																		74.34
Deductions		Costume & Prop Violation		0.00	Time Violation		0.00	Music Violation		0.00							0.00	
		Illegal Element		0.00	Falls		0.00	Intermission in Progress		0.00							0.00	

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions
4	LAKRIFI, Saphora	SUI	157.17	76.80	76.28	1.00

#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel				
1	2A	7.5	0.29	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	7.60
2	4L 3L+2L	14.5	1.00	1	1	1	2	1	2	1	1	1	0	1	1	1	1	15.50
3	2Lo	3.0	0.14	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3.14
4	2S	3.3	1.00	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	4.30
5	2LoT	3.1	0.84	1	0	2	1	1	1	2	1	1	1	1	1	1	2	3.94
6	2Lo+2S	3.0	0.57	1	1	1	1	1	2	2	0	1	2	1	1	1	1	3.57
7	4L	9.95	-2.29	-2	-3	-3	-2	-3	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	7.66
8	2L+T	10.55	0.14	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	1	1	10.69
9	2L+	6.65	3.00	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	9.65
10	2S+2L	6.45	0.29	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	6.60
11	PCSsp	3.1	0.43	1	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	3.53
12	PCSpl	2.5	0.38	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	1	2.88
13	PCSpl	3.1	0.00	1	0	2	1	1	2	1	0	1	1	1	1	1	1	3.00
14	PCSsp	3.0	1.00	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	4.00
		68.1																76.80
Program Components		Factor																
Skating Skills		3.00	7.00	7.50	6.00	6.00	7.00	7.25	7.50	7.50	6.00	6.00	7.25	6.00	7.25	7.00	7.25	
Transitions / Linking Footwork		2.00	7.25	7.25	6.50	6.50	7.00	7.25	6.50	6.50	6.25	7.00	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	
Performance / Execution		2.00	7.25	7.25	6.00	6.00	7.25	7.25	6.50	6.50	6.25	6.00	6.25	6.50	6.50	6.50	6.50	
Choreography / Composition		3.00	7.25	7.25	6.00	7.25	7.25	7.25	7.25	7.50	6.00	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25	
Interpretation		2.00	7.00	7.50	6.00	6.00	7.00	7.25	6.50	6.50	6.00	6.75	6.00	6.75	6.00	6.75	6.00	
Judges Total Program Component Score (Factored)																		76.28
Deductions		Costume & Prop Violation		0.00	Time Violation		0.00	Music Violation		0.00							0.00	
		Illegal Element		0.00	Falls		1.00	Intermission in Progress		0.00							1.00	

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALMERA - THU 16 FEB 2006 / JEU 16 FEV 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
5	SAVOIL Matthew	USA	137.52	65.00	71.52	0.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3Lo	5.0	0.43	1	0	0	1	1	1	0	0	0	1	1	5.43	
2	3A+3T	11.5	1.28	2	1	2	2	2	2	1	2	1	1	1	12.78	
3	3F+2T	8.8	0.14	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	9.24	
4	3F+3T	3.1	0.43	1	0	2	1	1	0	1	0	0	1	2	3.73	
5	3S	4.5	0.14	0	0	1	2	1	1	0	0	0	0	0	4.74	
6	CoSp1	1.7	0.21	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1.91	
7	SSp1	1.0	0.20	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	2.10	
8	3A	8.3	0.88	1	1	2	1	1	1	0	1	1	1	0	9.18	
9	SSp2	2.1	0.20	1	0	1	1	0	1	1	0	1	0	1	2.30	
10	CoSp2	3.0	0.20	1	1	2	1	1	1	1	1	1	0	1	3.70	
11	2Lz+1T	2.5	-0.49	-3	-2	-1	-2	-2	-1	-1	-2	-1	-1	-2	2.01	
12	3T	3.1	0.21	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	3.31	
13	CoCoSp1	3.0	0.43	1	1	2	0	1	0	0	1	1	1	1	3.43	
14	3T	4.4	0.00	0	0	1	0	0	0	-1	0	0	0	0	4.40	
		65.0													65.00	
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	7.00	7.00	7.75	7.75	7.75	8.25	7.00	8.00	7.25	7.50	7.00	7.25	7.50	7.25
Transitions / Linking Footwork		3.00	7.00	6.75	7.50	7.75	7.75	8.00	7.00	7.00	7.25	7.25	6.75	7.00	7.00	7.00
Performance / Execution		3.00	7.50	6.75	7.50	7.50	7.50	8.00	6.75	7.25	7.00	7.25	6.75	7.25	7.25	7.25
Choreography / Composition		2.00	7.25	7.00	7.50	7.25	8.25	8.25	7.25	7.25	7.50	8.25	8.00	7.25	8.00	7.25
Interpretation		3.00	7.50	7.25	7.75	7.75	7.75	8.00	7.00	7.25	7.00	7.00	6.75	7.25	7.00	7.25
Judges' Total Program Component Score (Factored)															71.52	
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:	0.00	Music Violation:	0.00									0.00
		Edge Crossover:	0.00	Fall:	0.00	Interruption in Program:	0.00									0.00

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
6	WFER Johnny	USA	135.63	61.27	75.36	0.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3A+3T	11.5	1.49	1	2	1	2	2	1	1	2	1	1	2	12.99	
2	2A	2.5	1.14	1	0	2	1	1	1	2	1	0	1	2	1	4.44
3	3S	4.5	1.28	1	1	2	2	2	2	2	0	1	1	1	1	6.78
4	SSp1	1.0	0.20	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	2.10
5	2A	2.5	-1.80	-3	-1	-3	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	1.70
6	CoSp1	2.1	0.49	1	0	2	1	1	2	1	1	1	0	1	1	2.59
7	3Lo	5.5	0.49	0	2	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	5.99
8	3T	6.6	0.00	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	6.60
9	3T	6.1	0.28	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	6.38
10	CoSp2	2.5	0.27	0	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	2.77
11	CoSp1	3.3	0.37	1	2	1	2	1	1	1	1	2	0	1	1	3.67
12	SSp2	2.3	0.50	1	1	2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	2.80
13	CoCoSp1	3.0	0.00	2	2	2	2	1	2	1	1	2	2	2	1	3.00
		65.0														61.27
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	7.00	8.00	8.25	8.25	7.00	8.00	7.25	7.50	8.25	7.00	7.75	7.75	7.75	7.75
Transitions / Linking Footwork		3.00	6.75	7.50	8.00	8.25	7.75	8.00	7.00	7.00	7.50	8.25	7.00	7.50	7.00	7.25
Performance / Execution		3.00	7.00	7.50	8.25	8.25	7.00	7.25	7.25	7.75	8.00	7.25	7.00	7.50	7.50	7.50
Choreography / Composition		2.00	7.00	7.75	8.00	8.75	7.25	7.75	8.50	8.75	8.50	7.25	8.50	8.75	7.75	7.75
Interpretation		3.00	7.50	7.25	8.00	8.25	7.25	7.50	7.75	7.75	8.00	7.25	7.25	7.75	7.50	7.75
Judges' Total Program Component Score (Factored)															75.36	
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:	0.00	Music Violation:	0.00									0.00
		Edge Crossover:	0.00	Fall:	0.00	Interruption in Program:	0.00									0.00

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALAVALLA / IIIU 191 LU 2006 / JLU 191 LY 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions
7	JOURRET Brian	FRA	135.17	62.54	73.58	1.00

#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel										Score of Panel		
				(in random order)												
1	4T	9.0	-1.00	-1	-1	-1	1	-1	0	-1	-1	-1	-1	0	-1	8.20
2	3L+2L SpB	4.2	-2.40	-3	-2	-3	-2	-2	-2	-3	-2	-2	-2	-2	-2	1.77
3	3A+2T	3.0	0.71	1	1	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	3.71
5	3L+	3.0	0.71	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	0	3.71
6	3L+	3.0	1.00	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	4.00
7	3S+2	3.8	0.14	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	3.94
8	3S+2	3.1	0.20	0	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	3.30
9	3S	3.6	0.10	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	3.70
10	3S	3.6	0.71	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	3.71
11	3F+2T	3.5	0.71	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	3.71
12	3F+2S	3.6	0.43	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	3.43
13	3S+2	2.0	0.38	1	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	1	2.38
14	3S+2	2.3	0.20	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	2.50
15	3S+2	2.0	0.27	0	1	0	1	1	0	0	0	1	0	1	0	2.27
		64.3												62.54		

Program Component	Factor											Score of Panel			
Skating Skills	3.00	7.00	7.25	7.50	7.50	7.00	7.00	7.25	7.25	7.00	6.00	7.25	7.50	7.25	7.24
Transitions / Linking Footwork	3.00	6.75	7.00	7.25	7.25	6.75	7.00	6.75	7.25	7.25	7.25	7.25	7.50	6.50	7.14
Performance / Execution	2.00	7.00	7.25	6.50	6.75	7.00	7.00	6.25	6.50	6.75	7.00	6.75	7.00	6.25	6.92
Choreography / Composition	2.00	7.00	6.50	6.25	6.50	7.25	7.00	6.25	6.50	6.75	7.00	6.75	7.00	6.00	6.28
Interpretation	2.00	7.25	6.75	6.50	6.00	7.00	7.25	6.00	6.50	6.00	7.00	6.75	6.75	6.75	6.48
Judge Total Program Component Score (factored)												73.58			
Deductions:	Content & Time Violation	0.00	Time Violation										0.00		
	Illegal Elements	0.00	Falls										1.00		
			Music Violation										0.00		
			Information in Scores										0.00		

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions
8	VAN DER PERREN Kevin	BEL	137.03	66.01	66.02	0.00

#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel										Score of Panel		
				(in random order)												
1	4T	9.0	1.71	2	1	2	1	2	2	0	2	2	2	1	2	7.71
2	3A	7.5	0.20	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	1	0	7.70
3	3L+	6.0	0.57	1	0	0	1	1	2	1	0	0	0	1	1	6.57
4	3F	5.5	0.66	1	1	1	1	1	2	1	0	0	0	1	1	6.16
5	3S+2	3.1	0.78	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	1	3.88
6	3F+2T+2L+	11.0	0.27	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1	10.43
7	3L+3L	11.0	-2.57	-2	-1	-2	-1	0	-2	-1	-1	0	0	0	0	10.43
8	3F+2S+1	7.7	0.00	1	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	7.70
9	3S+2	6.0	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6.00
10	3A	3.6	0.14	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	3.74
11	3F+2S+1	2.0	0.00	0	0	1	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	2.00
12	3S+2	2.3	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2.30
13	3F+2S	2.3	-0.89	0	-1	-1	0	0	0	-1	0	0	0	0	0	2.21
		66.0												66.01		

Program Component	Factor											Score of Panel			
Skating Skills	3.00	6.75	6.50	6.75	7.00	6.75	6.00	6.25	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75	6.75
Transitions / Linking Footwork	3.00	6.75	6.50	6.25	6.50	6.75	6.75	6.25	6.25	6.25	6.75	6.75	6.75	6.50	6.56
Performance / Execution	2.00	6.50	6.25	6.75	6.75	6.75	6.25	6.25	6.25	6.75	6.75	6.75	6.75	6.50	6.54
Choreography / Composition	2.00	6.50	6.50	6.25	6.75	6.50	6.25	6.25	6.00	6.50	6.50	6.50	6.75	6.50	6.28
Interpretation	2.00	6.50	6.75	6.50	6.50	6.50	6.25	6.25	6.00	6.75	6.75	6.75	6.00	6.25	6.28
Judge Total Program Component Score (factored)												66.02			
Deductions:	Content & Time Violation	0.00	Time Violation										0.00		
	Illegal Elements	0.00	Falls										0.00		
			Music Violation										0.00		
			Information in Scores										0.00		

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALWELLA THU 16 JULY 2009 / JULI 16 ILY 2009

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
9	TAKAHASHI Daibuke	JPN	131.12	58.87	73.30	1.00										
#	Executed Elements	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3L	4.0	-0.00	-2	-2	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	-3	1.00	
2	3A	7.5	-0.00	-1	-2	0	0	-1	0	-1	1	-1	-1	0	-1	0.84
3	3L+3T	10.0	0.43	1	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	1	10.43
4	HSSt2	2.0	0.00	1	1	1	2	1	1	0	0	0	1	1	0	2.00
5	LSSt2	1.8	0.43	1	0	1	2	1	2	2	2	1	1	1	0	2.23
6	3A+2L	8.8	-0.14	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-1	-2	0	-1	-2	-2	8.66
7	3Lx	5.5	0.00	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	5.50
8	3L*	0.0	0.00	1	1	1	1	1	2	0	1	0	1	1	1	0.00
9	CoSt2	2.1	0.00	1	2	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	2.01
10	3F	6.1	1.00	1	1	1	2	1	2	1	1	1	1	1	1	7.10
11	3S	0.0	0.00	1	0	1	1	1	2	1	0	1	1	1	0	0.00
12	CoSt2	2.1	0.00	1	0	0	1	1	0	0	1	1	1	0	0	2.01
13	StSt3	3.1	0.00	1	1	2	1	1	1	0	0	1	1	1	1	3.00
14	CoSt2*	2.0	0.00	1	1	2	2	2	2	1	2	2	2	1	1	2.00
	StS															58.82
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	7.50	7.50	7.75	8.00	7.50	7.50	7.00	7.50	7.75	7.50	7.00	7.50	7.50	7.50
Transitions / Linking Footwork		2.00	7.25	7.00	7.25	7.50	7.25	7.25	7.00	7.00	7.75	7.00	7.25	7.00	7.00	7.14
Performance / Execution		2.00	7.50	7.00	7.50	7.75	8.15	7.50	7.00	7.50	7.50	7.25	7.25	7.25	7.25	7.25
Choreography / Composition		2.00	7.25	7.25	7.00	7.25	7.00	7.25	7.00	7.25	7.25	7.25	7.00	7.25	7.25	7.25
Interpretation		2.00	7.50	7.50	7.25	7.50	7.00	7.50	7.00	7.75	7.75	7.25	7.00	7.50	7.50	7.50
Judges Total Program Component Score (Factored)																73.30
Deductions:		Costume & Prop Violation	0.00	Time Violation		0.00	Music		1.00	Music Violation		0.00	Interpretation in Score		0.00	1.00

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
10	KLIMKIN Ilya	RUS	110.19	60.94	69.22	1.00										
#	Executed Elements	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3L+3T	0.0	0.00	1	0	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0.01	
2	4T	8.0	1.00	1	1	1	2	2	2	1	1	1	1	1	0	10.00
3	3F	5.5	0.43	0	1	1	1	0	1	0	0	0	1	1	0	6.93
4	HSSt2	2.0	0.00	0	0	1	0	0	1	1	0	1	0	1	1	2.00
5	3T+3T	0.0	0.00	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0.00
6	3Lx	5.0	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5.00
7	CoSt2*	2.1	0.00	1	0	2	1	1	1	1	1	1	2	1	1	2.01
8	CoSt2	2.0	0.00	1	0	1	1	0	1	-1	0	1	0	1	0	2.01
9	CoSt2	3.1	0.00	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	1	1	3.01
10	3L+3T	8.0	1.00	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	9.00
11	2A	3.0	0.00	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	1	0	3.00
12	3A+T	2.1	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2.00
13	CoSt2*	3.0	0.43	1	1	2	1	1	1	0	0	1	0	1	1	3.93
	StS															60.94
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	6.50	6.75	7.00	6.75	6.50	6.25	7.00	6.75	6.50	6.75	7.00	6.75	6.75	6.75
Transitions / Linking Footwork		2.00	6.75	6.25	6.75	6.50	6.00	6.25	6.00	6.00	6.25	6.50	6.00	6.00	6.00	6.20
Performance / Execution		2.00	6.00	6.50	7.00	6.50	6.50	6.25	7.25	6.00	6.25	6.50	6.75	6.00	6.50	6.50
Choreography / Composition		2.00	6.25	6.00	6.75	6.75	6.25	6.00	7.00	6.75	6.75	6.75	7.00	6.75	6.75	6.75
Interpretation		2.00	6.25	6.75	6.75	6.00	6.25	6.25	6.75	6.75	6.00	6.75	7.00	6.00	6.00	6.50
Judges Total Program Component Score (Factored)																69.22
Deductions:		Costume & Prop Violation	0.00	Time Violation		0.00	Music		1.00	Music Violation		0.00	Interpretation in Score		0.00	1.00

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALAYLLA 11/01/19 | LU 2006 / JULY 19 | LY 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions											
11	ZHANG Min	CHN	128.88	65.16	63.77	0.00											
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel			
1	4L	9.0	-2.00	-2	-2	-2	-1	-1	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	7.00	
2	4R	9.0	1.00	1	1	1	2	2	2	1	1	1	1	1	1	10.50	
3	3F+3T	8.0	0.70	0	1	1	0	1	2	0	0	1	0	1	1	10.24	
4	Flutz	2.0	0.00	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	2.00	
5	3Lo	8.0	-0.14	0	-1	0	0	0	0	-1	0	0	0	0	0	6.86	
6	3Lo	8.0	-0.17	-1	-2	0	0	0	0	-1	0	-1	-1	-1	0	6.83	
7	CCoSp4	2.0	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	2.00	
8	SSp1	1.0	0.00	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2.00	
9	3F+3T	7.0	0.78	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	1	7.78	
10	3S	8.0	-0.67	-1	0	-1	-1	0	0	-1	0	0	-1	0	-1	6.43	
11	2A	3.0	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3.00	
12	SSp2	1.8	-0.04	0	0	0	0	0	0	-1	-1	0	0	0	0	1.76	
13	CoSp1	1.8	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1.80	
14	CoSp2	1.5	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1.50	
		67.2														65.16	
Program Components		Factor															
Skating Skills		2.00	6.75	7.00	6.75	6.50	6.00	6.00	6.00	7.00	6.75	6.75	6.00	6.50	7.00	6.75	
Transitions / Linking Footwork		2.00	6.75	6.25	6.75	6.00	6.00	6.00	6.25	6.50	6.50	6.00	6.75	6.00	6.75	6.00	
Performance / Execution		2.00	6.00	6.50	6.00	6.00	6.25	6.00	6.50	6.75	6.75	6.00	6.50	6.75	6.00	6.75	
Choreography / Composition		2.00	6.00	6.75	6.75	6.75	6.75	6.00	6.00	6.75	6.75	6.00	6.75	6.75	6.00	6.75	
Interpretation		2.00	6.25	6.75	6.75	6.00	6.25	6.00	6.00	6.75	6.75	6.25	6.50	6.50	6.00	6.25	
Judge's Total Program Component Score (Factored)																	63.77
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:				0.00	Music Violation:				0.00	Interference in Program:			0.00
		Legal Elements:	0.00	Falls:				0.00									

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions											
12	SAWYER Shawn	CAN	123.63	66.13	66.50	0.00											
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel			
1	3F+3T	8.0	0.14	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	8.14	
2	2A	3.0	1.78	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2	2	3	4.78	
3	2Lo	1.0	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1.00	
4	CCoSp2	2.5	0.50	1	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	1	3.00	
5	2A	3.0	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3.00	
6	CoSp1	3.0	0.14	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	3.14	
7	2Lw+3T+3FO	4.0	0.05	2	0	0	3	1	1	2	0	0	0	1	2	3.94	
8	3S (2) 2Lo	8.0	0.43	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	8.43	
9	CoSp2	1.8	0.50	1	0	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	2.30	
10	3T	6.1	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6.10	
11	Flutz	2.0	0.43	1	1	1	0	1	1	1	0	1	0	0	1	2.43	
12	SSp1	3.0	0.71	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	3.71	
13	2A	2.8	0.14	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	3.04	
14	CCoSp3	3.0	0.50	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	3.50	
		64.7														66.43	
Program Components		Factor															
Skating Skills		2.00	6.75	6.75	6.25	6.50	6.00	6.75	6.25	6.75	7.00	6.75	6.75	6.75	7.00	6.75	
Transitions / Linking Footwork		2.00	6.00	6.25	7.00	6.75	6.75	6.25	6.25	7.00	6.75	6.75	6.00	6.50	7.00	6.75	
Performance / Execution		2.00	7.00	7.00	7.25	6.75	6.75	6.75	7.00	6.75	7.00	6.75	7.00	6.75	6.75	6.75	
Choreography / Composition		2.00	6.75	7.00	7.00	6.50	6.00	6.00	6.00	6.75	7.00	6.75	6.25	6.25	7.25	6.25	
Interpretation		2.00	7.00	7.25	7.00	6.00	6.00	6.00	7.00	7.00	7.00	6.75	6.25	7.25	6.75	6.75	
Judge's Total Program Component Score (Factored)																	66.50
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:				0.00	Music Violation:				0.00	Interference in Program:			0.00
		Legal Elements:	0.00	Falls:				0.00									

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

DAI AVF14 THU 16 FEB 2006 / JPL 16 FÉV 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions											
13	LI Chengqiang	CHN	121.50	95.04	66.94	1.00											
#	Executed Elements	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel			
1	4F+3T	13.0	4.00	0	0	4	0	1	0	1	1	0	0	1	1	14.00	
2	3S	4.0	2.40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5.00	
3	3Lz	8.0	5.14	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	8.14	
4	2S+2T	2.0	0.20	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	2.00	
5	2S+2T	2.0	0.20	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	3.10	
6	2S+2T	2.0	0.20	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1.00	
7	3Lz	8.0	5.14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8.00	
8	3Lz+2T	8.0	6.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8.00	
9	2A+2T	3.0	-0.40	-1	-1	0	-1	0	1	-1	0	0	-1	0	0	2.20	
10	3Lz	8.0	5.14	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8.00	
11	3S	8.0	5.14	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	9.20	
12	2S+2T	2.0	0.20	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	3.00	
13	2S+2T	2.0	0.20	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3.10	
14	2S+2T	2.0	-0.10	-1	-1	-1	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	-1	2.30	
		72.8														66.04	
Program Components		Factor															
Skating Skills		2.00	6.50	6.25	6.75	6.25	6.75	6.75	6.00	6.25	6.00	6.25	6.00	6.25	6.25	6.25	
Transitions / Linking Footwork		2.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	6.25	5.00	5.00	5.25	5.25	6.00	4.00	4.75	5.25	
Performance / Execution		2.00	5.00	5.25	5.25	5.00	6.50	5.75	5.00	5.00	6.00	6.25	4.75	5.75	5.75	5.60	
Choreography / Composition		2.00	6.75	6.50	6.75	6.25	6.75	6.50	6.25	6.25	5.75	6.00	4.75	4.75	4.75	5.54	
Interpretation		2.00	5.75	5.75	6.00	5.75	6.50	6.00	5.00	5.25	6.00	6.25	4.00	4.50	4.50	5.61	
Judges Total Program Component Score (factored)																66.94	
Deductions:		Costume & Prop Violation:		0.00		Time Violation:		0.00		Music Violation:		0.00		0.00		1.00	
		Illegal Element:		0.00		 Falls:		0.00		 Interruption in Program:		0.00					

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Total Program Component Score (factored)	Total Deductions											
14	SANDHI Prerna	CAN	120.40	57.27	70.22	2.00											
#	Executed Elements	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel			
1	4L	10.0	-0.20	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	9.80	
2	3A	7.5	-0.20	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0	7.30	
3	2S+2T	2.0	0.20	1	1	1	2	1	1	1	0	2	1	1	0	3.00	
4	3Lz	8.0	0.10	0	1	0	0	1	1	0	0	1	1	1	2	8.20	
5	3S	4.5	0.20	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	4.70	
6	3Lz	8.0	0.20	-1	0	0	-0	0	0	0	0	0	0	0	0	8.00	
7	3Lz	8.0	0.14	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	8.14	
8	2A+3T	6.0	0.20	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	6.20	
9	2S+2T	2.0	0.20	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	2.30	
10	2F+2T	3.5	-2.14	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-2	-1	-2	-2	-2	-0	1.36	
11	2S+2T	2.0	0.14	1	0	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	2.24	
12	2S+2T	2.0	0.20	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	2.60	
13	2S+2T	2.0	0.14	1	0	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	2.24	
14	2S+2T	2.0	0.04	0	1	1	1	1	1	1	1	0	2	0	2	2.14	
		58.3														62.22	
Program Components		Factor															
Skating Skills		2.00	7.25	7.25	7.00	7.00	7.25	7.00	7.00	7.00	6.75	7.25	7.00	6.75	6.75	7.21	
Transitions / Linking Footwork		2.00	6.75	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.25	6.75	6.75	6.75	6.25	6.25	6.89	
Performance / Execution		2.00	7.00	6.75	7.25	6.75	6.75	6.50	6.75	7.25	6.50	7.00	7.00	6.25	6.25	6.82	
Choreography / Composition		2.00	7.25	7.00	7.00	7.25	7.25	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.11	
Interpretation		2.00	7.25	7.25	7.25	6.75	6.50	6.50	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.11	
Judges Total Program Component Score (factored)																70.22	
Deductions:		Costume & Prop Violation:		0.00		Time Violation:		0.00		Music Violation:		0.00		0.00		2.00	
		Illegal Element:		0.00		 Falls:		0.00		 Interruption in Program:		0.00					

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

PALAVILLA 11/10/161 LU 2016 / 11/10/161 LV 2016

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
15	VERNER Tobias	GER	120.36	63.16	57.27	0.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	1A	0.8	0.00	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.50
2	4L	0.0	-1.00	-2	-2	-2	-1	-2	-2	-1	-2	-2	-2	-1		7.14
3	3L+3T	10.0	0.00	0	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	10.43
4	3S	4.5	-0.20	-1	-1	1	0	-1	0	0	0	0	0	0		4.21
5	3L+	6.0	0.00	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1		6.00
6	PSp2S	2.5	-0.00	0	0	0	0	0	0	-1	0	-1	-1	0	0	2.21
7	3A	6.5	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		6.50
8	3L+	5.5	0.75	1	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0		6.25
9	CoSp2	3.1	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2.10
10	CoSp1	2.1	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0		2.10
11	CoSp1	1.3	0.71	1	0	0	0	1	0	1	0	1	0	1	1	1.70
12	SSp1	3.1	0.14	1	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	3.24
13	Sp-2T	7.5	-0.00	-2	-2	-2	-2	-2	-1	-1	0	-2	-2	-2	-2	5.50
14	CoSp2	3.5	0.13	1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	2.17
69.0																63.14
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	5.75	5.75	6.70	6.00	5.75	6.00	7.00	6.75	6.75	6.50	6.70	6.50		6.50
Transitions / Linking Footwork		2.00	5.00	5.00	5.75	5.25	5.00	5.50	6.00	5.50	5.75	6.00	5.50	5.50		5.50
Performance / Execution		2.00	5.25	5.00	6.25	5.50	5.25	5.50	5.75	6.00	5.25	5.25	5.25	5.25		5.50
Choreography / Composition		2.00	5.50	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75	6.75	5.75	5.75	5.75	5.75	5.75		5.75
Interpretation		2.00	5.00	5.75	6.00	5.25	5.50	5.75	6.25	6.50	6.00	5.25	5.50	4.25		5.70
Judges Total Program Component Score (factored)																57.27
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:	0.00	Music Violation:	0.00									0.00
		Edge Element:	0.00	Fall:	0.00	Intermission in Progress:	0.00									0.00

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Component Score (factored)	Total Deductions										
16	DAVIDOV Serge	BLR	119.94	69.00	60.94	0.00										
#	Element	Base Value	GOE	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel		
1	3L+3T	11.0	0.00	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	1	1	10.70
2	3L+3T	10.0	0.00	1	2	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9.00
3	3L+	6.0	0.00	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	5.00
4	CoSp1	2.5	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0		2.50
5	3T	5.5	0.00	0	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	5.70
6	CoSp1	3.5	0.00	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	2.10
7	3L+3T	13.5	0.00	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	5.70
8	3S	6.0	0.45	0	1	1	1	0	1	0	0	1	1	0	0	5.45
9	3A	6.5	0.20	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	6.70
10	CoSp2	3.5	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2.70
11	SSp1	3.1	0.21	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	3.31
12	3A	16.5	0.00	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	7.00
13	PSp2S	2.5	0.21	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	2.71
14	CoSp1	1.7	-0.04	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	-1		1.66
69.0																69.00
Program Components		Factor														
Skating Skills		2.00	5.75	6.50	6.50	5.75	6.25	6.00	6.50	6.50	6.50	6.00	6.00	6.25		6.25
Transitions / Linking Footwork		2.00	5.00	5.00	5.75	5.75	5.00	5.00	5.75	6.25	6.25	6.00	5.75	5.00		5.75
Performance / Execution		2.00	5.75	5.75	6.00	5.50	6.00	6.00	6.25	6.25	6.25	6.25	6.00	6.00		6.14
Choreography / Composition		2.00	5.25	6.00	6.00	5.25	6.00	5.75	6.50	6.50	6.50	5.25	6.00	6.00		6.18
Interpretation		2.00	5.00	5.75	5.75	5.50	6.00	6.00	6.25	6.25	6.00	5.75	6.25	5.75		6.14
Judges Total Program Component Score (factored)																60.94
Deductions:		Costume & Prop Violation:	0.00	Time Violation:	0.00	Music Violation:	0.00									0.00
		Edge Element:	0.00	Fall:	0.00	Intermission in Progress:	0.00									0.00

JUDGES DETAILS PER SKATER / NOTATION DÉTAILLÉE DES JUGES

DAI/AVFLA THU 16 FEB 2006 / JPL 16 FÉV 2006

Rank	Name	NOC Code	Total Segment Score	Total Element Score	Program Score (factored)	Total Component Score	Total Deductions										
17	QUÉPLR, Giorgio	RCM	110.00	54.20		64.20	0.00										
↓	Executed Elements	Base Value	The Judges Panel (in random order)										Score of Panel				
1	3a2T&STQ	7.0	2.44	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4.00
2	3A	7.0	2.00	3	3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3.00
3	3Lz 2T	7.0	0.74	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	7.00
4	0L5a3	2.1	0.00	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3.10
5	3F&3T	5.0	0.00	2	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	3.70
6	0L5a2	2.1	0.44	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	3.70
7	3A	5.0 x	0.00	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	3.00
8	0L2&3a2	3.0	0.21	0	1	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	3.27
9	3a2	5.0 x	-0.43	0	0	0	-1	0	0	-1	0	-1	0	-1	-1	0	3.07
10	3Lz	6.0 x	1.45	2	1	2	1	0	1	0	2	2	1	2	2	2	5.17
11	2A	3.0 x	-0.50	-1	0	0	0	-1	0	-1	0	-1	0	-1	-1	0	3.10
12	0L5a1	1.7	0.00	1	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1.44
13	0L5a2	2.1	0.00	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3.10
14	0L5a3	2.1	0.00	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	2.80
		66.1															64.20
Program Components		Factor															
Skating Skills		2.00	8.50	8.75	8.75	8.75	8.50	8.25	7.00	8.00	8.75	8.50	8.00	8.50			8.81
Transitions / Linking Footwork		2.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.25	6.25	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00
Performance / Presentation		2.00	6.25	6.00	6.00	6.00	6.25	6.00	6.75	6.75	6.50	6.25	6.00	6.25			6.26
Choreography / Composition		2.00	8.00	8.75	8.25	8.00	8.25	8.25	7.00	8.75	8.00	8.25	8.75	8.25			8.42
Interpretation		2.00	6.25	7.00	6.00	6.00	6.50	6.00	6.75	6.75	6.75	6.25	6.75	6.00			6.50
Judges' Total Program Component Score (factored)																	64.20
Deductions:		Control & Prop Violation		0.00		Time Violation		0.00		Music Violation		0.00				0.00	
		Legal Element		0.00		Falls		0.00		Intermission In Progress		0.00				0.00	